Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 11-12. LISTOPAD-GRUDZIEŃ 1935. Rok III.

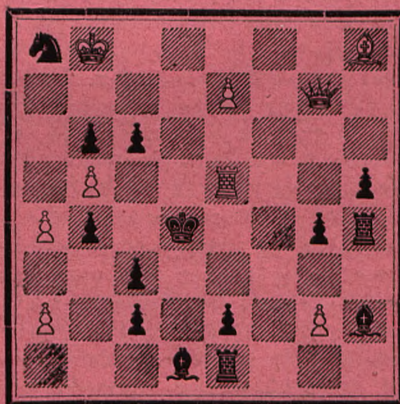
SZACHISTA

czasopismo

poświęcone grze i studjom szachowym

Cena podwójnego zeszytu Zł. 2·—

S. Tytor — Polska.
I. nagr. Warsz. Kl. Szach. 1934.

Mat w 3. posunięciach.

Redakcja i Administracja: Lwów, ul. Słoneczna 36.

Drukarnia „Renoma“ Lwów, ul. Rzeźnicka 16.

Do Naszych P. T. Czytelników!

Gdy dziś oddajemy naszym P. T. Czytelnikom, ostatni numer „Szachisty" wychodzący we Lwowie, oddajemy go z wiarą i poczuciem dobrze spełnionego obowiązku wobec wszystkich, interesujących się rozwojem gry królewskiej w Polsce.

Trzy lata pracy w najcięższych warunkach materjalnych, zgoła bez żadnych subwencyj ze strony oficjalnych kół i związków szachowych, przy szczupłej garstce przyjaciół i prenumeratorów, to okres bardzo długi i ciężki, i ponad siły jednostki.

Dla dobra sprawy jednak wytrwaliśmy. Coraz bardziej piętrzące się przeszkody natury finansowej były tylko dla nas bodźcem do ich pokonania. W pracy naszej przyznać to trzeba, wielu P. T. Czytelników utrudniało nam zadanie, nieregularnem uiszczaniem prenumeraty i stwarzaniem coraz to większych zaległości. To była najczęściej główna i jedyna przyczyna nieregularnego wydawania czasopisma.

Podczas gdy przyjęta ogólnie w dziennikarstwie zasada, że prenumerata winna być uiszczona z góry, w pierwszym miesiącu każdego kwartału, większość naszych prenumeratorów płaciła z dołu, względnie regulowała abonament kwartalny po półroczu i później. W ten sposób spowodu narastających zaległości Czytelników, pismo popadało w długi i pozbawione było kredytu. Chcąc jednak za wszelką cenę utrzymać pismo przy życiu, przyjęliśmy te zobowiązania na siebie, nie szczędząc własnego mienia, zdrowia i sił.

Kto z P. T. Czytelników zna dzieje poprzednich czasopism szachowych z ostatnich lat kilkunastu w Polsce, ten napewno wie, że pismo szachowe mimo wzrostu zainteresowania grą królewską, nie jest przedsiębiorstwem lukratywnem, a raczej deficytowem i że względny byt takiego perjodycznego wydawnictwa, zależy w pierwszym rzędzie od solidności i punktualności jego odbiorców. O ile więc losy będą dla nas przychylne i uruchomimy nasze czasopismo w Warszawie, to tylko w pierwszym rzędzie, tylko ci Czytelnicy będą naszymi prenumeratorami i odbiorcami, którzy prenumeratę z góry uiszczą.

№ 11/12 wydajemy jeszcze we Lwowie, by zachować ciągłość druku i jednolitość szaty zewnętrznej i załączamy doń jak w poprzednich latach indeks. By przygotować sobie teren pracy od stycznia roku przyszłego w Warszawie, jak również by uruchomić redakcję i administrację naszego wydawnictwa w stolicy, postanowiliśmy numer ten dla zyskania czasu wydać w ciągu listopada, co jak przypuszczamy nasi P. T. Czytelnicy nam za złe nie wezmą.

Do czasu zainstalowania całego naszego aparatu redakcyjnego w stolicy, gdzie tenże zostanie znacznie zwiększony i gdzie przypuszczalnie „Szachista" stanie się oficjalnym organem Polskiego Związku Szachowego, przy wprowadzeniu licznych, dalszych korzystnych dla pisma zmian, (ewentualnie i nazwa pisma ulegnie zmianie) upraszamy P. T. Czytelników, wykazujących zaległości o ich wyrównanie i wpłacenie na stare konto nasze P. K. O. № 500.103, jak również o skierowanie całej korespondencji szachowej jak dotychczas na nasz adres lwowski, t. j. Lwów, Słoneczna 36/I. p., która stąd przesłana będzie do Warszawy.

Wkońcu dziękujemy serdecznie wszystkim naszym P. T. Współpracownikom, Przyjaciołom, Prenumeratorom i Czytelnikom, za pomoc, współpracę i bezinteresowną a koleżeńską życzliwość przez okres trzyletni nam okazaną i z otuchą i nadzieją lepszego jutra, wszystkich Naszych Przyjaciół serdecznie żegnamy.

Redakcja

Rozwiązania zadań.

№ 9/10. *S. Limbach 3-mat.* 1. e3—e4! f4, 2. Gb4! 1... Sf3, 2. a7! 1... Se3, 2. Gc3!

№ 11/12 *S. Tytor 3-mat.* 1. Hg7—f6! Sc7, 2. Wd5+! 1... Kd3, 2. Hd6+! 2. We3!

Nr. 11-12. LISTOPAD-GRUDZIEŃ 1935. Rok III.

SZACHISTA

czasopismo poświęcone grze i studjom szachowym

Prenumerata w kraju:		Redaktor Henryk Friedman	Prenumerata zagr.:	
Mies.	Zł. 1·—		mies.	Zł. 1.40
kwart.	Zł. 2.50		kwart.	Zł. 4.—
półrocz.	Zł. 5.—		półrocz.	Zł. 7.50
roczna	Zł. 10.—		roczna	Zł. 15.—

Redakcja i administracja: Lwów, ul. Słoneczna 36.

Telefon Nr. 239-02. Konto P.K.O. Nr. 500.103.

Mecz o mistrzostwo świata.

(Walka dr. Alechina z dr. Euwem).

Na Holandję skierowana jest obecnie uwaga i zainteresowanie wielotysięcznych rzesz szachowych całego świata. Toczy się tam bój o mistrzostwo świata, między posiadaczem tytułu mistrza świata, dr. Alechinem, a młodszym odeń arcymistrzem o lat dziesięć, zaledwie lat 33 liczącym, matematykiem dr. Euwem.

Alechin, który jak wiadomo odebrał przed 7-oma laty mistrzostwo świata kubańczykowi Capablance w r. 1927 — ma teraz niełatwe zadanie utrzymania tej godności w swem posiadaniu, wobec wysokiej klasy wiedzy i talentu młodego holendra.

O wiele trudniejsze jest to zadanie, skoro się zważy, że dotychczas Alechin w dwóch spotkaniach w obronie swego tytułu, łatwo pokonał był arcymistrza Bogoljubowa w r. 1932 i 1934, również rosjanina z pochodzenia, a zamieszkałego obecnie stale w Niemczech.

Bojowy Bogoljubow uległ dwukrotnie swemu rodakowi w wysokim stosunku. Ale od tych zaledwie lat kilku dużo się zmieniło. Młoda generacja przyswoiwszy sobie wszelkie arkana wiedzy szachowej, z talentem, siłą i młodością szturmem zdobyła placówki starej gwardji, dając światu cały szereg pierwszorzędnych arcymistrzów poniżej lat 25-ciu. Dziś z starej gwardji b. wielu odpadło, wycofało się, a na ringach szachowych, (czytaj na turniejach!) spotyka się przeważnie młodych, jeszcze kilka lat temu nieznanych, a dziś już głośnych na całym świecie mistrzów.

Jednym z takich jest właśnie dr. Euwe. Nie predystynowały go do

tego meczu b. liczne zwycięstwa i sukcesy w pierwszym rzędzie. Owszem ma i Euwe wyniki, ale nie sposób je zestawić z wynikami Alechina, albo innego głośnego mistrza.

Dr. Euwe w pierwszym rzędzie całym szeregiem dzieł szachowych, artykułów i partyj z ostatnich czasów, dał świadectwo jednego z najbardziej obeznanych z teorją szachową mistrza, który z dokładnością i pracowitością matematyka, traktuje grę szachową jak *wiedzę*.

Wieloletnie studjowanie gry królewskiej połączone z specyficznym talentem i darem kombinacyjnym zrobiło z Euwego mistrza wielkiej skali, czującego się powołanym do walki z dr. Alechinem.

I tu przyznać trzeba dr. Euwe napotkał w ojczyźnie swej na idealne wprost warunki realizacji swego śmiałego wystąpienia. Jak Holendrzy zorganizowali mecz i jakim kultem otaczają dr. Euwego o tem P. T. Czytelnicy dowiedzą się z załączonych dwu artykułów mistrza Polski, dr. Tartakowera, ogłoszonych i przedrukowanych z lwowskiej „Chwili".

Wnikliwe ujęcie całokształtu meczu przez dr. Tartakowera, jest najlepszym dokumentem chwili bieżącej, jest nietylko korespondencją, ale przedewszystkiem daje doskonałą charakterystykę obu walczących mistrzów.

Gdy Alechin z całym wrodzonym sobie impetem natarł w pierwszych kilku partjach na Euwego i zaskoczył partnera swą wehemencją, wciągając partnera w zawiłości kombinacyjne, Euwe nie podołał i załamał się.

Trwało to krótko. Alechin prowadził wówczas 4 : 1. Wkrótce role się zmieniły. Począwszy od 10-tej partji, którą słusznie dr. Tartakower przewidział jako „punkt zwrotny" meczu, role się zmieniają. Euwe w strategji Alechina wynajduje luki i obala wszelkie eksperymentalne poczynania swego wielkiego partnera. I tak n. p. 8-ma i 10-ta partja meczu, wykazują zupełną słabość Alechina. Alechin przez swoje eksperymentowanie otrzymuje przegrane pozycje już po 10-tem posunięciu! co napewno nie powinno mieć miejsca w partjach, gdy chodzi o tak wysoką stawkę, jaką jest tron szachowy.

Dzięki swej lekkomyślności, a może i wytrącony z równowagi spokojem i opanowaniem młodszego od siebie partnera, który zdawałoby się, że po pierwszych porażkach zostanie na głowę pobity, i co prasa szachowa świata uważała już zgóry za 100% pewne — to i sam Alechin zmuszony był rychło do zmiany swego stanowiska i sądu o dr. Euwem, gdy go ten w 14-tej partji meczu dopędził i stosunek punktów wyrównał.

Dziś zadajemy sobie wszyscy pytanie: utrzyma Alechin mistrzostwo świata, czy nie. Podczas gdy kilka tygodni temu, zadawaliśmy sobie tylko jedno pytanie mniej doniosłe: w jakim stosunku Alechin Euwego nabije, czy różnicą 6—8 punktów, tak bowiem każdy sądził.

Po 15-tej partji, stan meczu opiewał: +5, —5, =5.

Trzy wymowne piątki. Gruntowna analiza dotychczasowych gier przemawia raczej korzystnie za dr. Euwem. Partje jego mają zdrowszy pokład debjutowy i mniej wykazują „bluffu“ — tego coprawda „bluffu“ w znaczeniu arcymistrzowskiem, t. j. nie były grane „va banque“.

Cały sztab mistrzów starej i młodej gwardji jest raczej za Euwem, i to stary i zasłużony arcymistrz Maroczy, Kmoch, Müller, dalej Flohr i dr. Tartakower i inni. Między tymi innymi jest też i Capablanca. Czem Alechin zraził sobie opinję i sympatje swych kolegów dowiemy po meczu. W razie gdyby świetność Alechina została w tym meczu pogrążona, to świat szachowy może przyjąć za fakt, że nie umniejszając wówczas wielkości Euwego, posiada tej siły mistrzów co Euwe, conajmniej kilku.

Byliby to dalsi kandydaci do tytułu mistrza świata. Są to: ex-mistrz świata (67-letni!) dr. Lasker, ex-mistrz Capablanca (45 lat), Flohr, Rzeszewski i Botwinnik. A pozatem cały legjon młodych talentów, z których lada dzień wyłonić się może nowa gwiazda na firmamencie szachowym.

Poniżej zamieszczamy dwa listy dr. Tartakowera, ogłoszone we lwowskiej „Chwili“.

Amsterdam, 7. października.

Pierwsze kości o tytuł mistrza świata zostały już rzucone. Po rozegraniu pierwszej partji doniosły depesze szachistom całego świata oczekującym wieści z placu boju w Amsterdamie, że Alechin po przeprowadzeniu koncentrycznego ataku, zamatował Euwego w 30-m posunięciu.

Dr. Euwe ufając zanadto „mądrościom książkowym“ wybrał ciężki teoretyczny warjant, podczas gdy Alechin wiedziony jakąś dziwną intuicją przewidział jaką obronę Euwe wybierze i na godzinę przed partją przeanalizował dokładnie właśnie ten warjant, wykorzystując przy tem ostatnie teoretyczne zdobycze olimpjady warszawskiej.

Już ta okoliczność wskazuje, że Alechin jest we formie, podczas gdy jego młodszy przeciwnik musi mobilizować wszystkie swe siły moralne, by się nie załamać pod wrażeniem swej pierwszej porażki.

Na pocieszenie możnaby kilka okoliczności przytoczyć: przedewszystkiem Euwe grał czarnemi, po drugie padł on ofiarą warjantu książkowego, przeanalizowanego jaknajdokładniej do 15-go posunięcia wreszcie do osiągnięcia 6-ciu zwycięstw ma Alechin jeszcze drogę trudną.

W każdym bądź razie pierwszy omen dla holenderskiego mistrza był zły, gdyż niemal we wszystkich dotychczasowych meczach o mistrzostwo świata zwycięsca pierwszej partji pozostawał zwycięscą meczu, zaś w meczach Alechina (przeciwko Capablance i Bogoljubowi) stało się to już regułą. Jednakże Dr. Euwe wcale nie speszył się swą pierwszą porażką, powołuje się na to, że już słynny matematyk Poincare (bratanek

b. Prezydenta Francji) stwierdził, że „karty nie mają pamięci“, a zresztą rezultaty sportowe rzadko stosują się do z góry ustalonych szematów i reguł. Ponadto Holendrzy mają dużo zimnej krwi i są wypróbowani w walkach z przeciwnościami. Dalsza więc walka będzie niewątpliwie interesująca i pełna dramatycznego napięcia.

Zainteresują zapewne P. T. Czytelników kulisy tego wielkiego spotkania. Więc strona materjalna przedstawia się dla Alechina b. korzystnie. Komitet organizacyjny pokrywa mu wszelkie możliwe koszty, a ponadto otrzymuje Alechin bez względu na wynik meczu honorarjum w wysokości 10.000 guldenów holenderskich (około 36.000 zł.). Pozatem gościnni gospodarze zapewnili Alechinowi cały szereg wcale pokaźnych dochodów ubocznych w postaci honorarjów za seanse simultanowe, artykuły dziennikarskie, odczyty radjowe i t. d. Tak więc dochody mistrza świata w szachach, jakkolwiek nie wytrzymują żadnego porównania z zarobkami słynnych bokserów, jak na dzisiejsze czasy, są bardzo rentowne.

Holenderski Związek Szachowy tylko pod tym warunkiem zorganizował powyższy mecz, że Challenger Dr. Euwe, jako prawdziwy amator zrezygnuje z jakiegokolwiek odszkodowania pieniężnego!

Mimo wszystko zebranie kwoty 25.000 guldenów holenderskich koniecznej na opędzenie wydatków związanych z meczem, nie należało w dzisiejszych czasach do zadań łatwych. W szachach nie można tak jak w boksie liczyć na dochody z wielotysięcznej widowni, wobec czego komitet meczowy poradził sobie w inny sposób. Urządzono więc za zezwoleniem rządu holenderskiego specjalną loterję; poszczególne partje meczowe „sprzedano“ niektórym miastom holenderskim. Z 30-tu, 18 partyj rozegra się w Amsterdamie, pozostałe zaś w innych miastach, tak więc będzie to prawdziwy mecz wędrowny.

Ponadto projektuje się też rozegranie partji w drodze radjowej z 2-ch samolotów.

Wspomniana wyżej okoliczność, że wysokość honorarjum jest ustalona bez względu na wynik meczu, nie przyniesie wcale szkody sportowej stronie imprezy, skoro się uwzględni, że Alechin w każdą partję wkłada całą swą indywidualność, ambicję i prestige.

Nieco inaczej przedstawiała się sprawa swego czasu gdy Dr. Lasker za swój mecz z Capablancą rozegrany w Havannie w r. 1921, otrzymał z góry 10.000 dolarów w złocie, zaś w walce okazał tak mało ambicji sportowej, że już niejako z góry zrezygnował ze swego tytułu. Dzisiaj „Emanuel Wielki” żałuje swej chwili słabości, ma jednakże nadzieję, że mimo swych 67 lat, wróci jeszcze na tron mistrzowski.

Wracając jednakże do strony technicznej obecnego spotkania, należy jeszcze zaznaczyć, że zwycięscą meczu zostanie ten z mistrzów, który

z 30-tu granych partyj, pierwszy uzyska 15½ punktów, przyczem musi spełnić drugi warunek t. j. wygrać conajmniej 6 partyj. Gdy więc w tygodniu rozgrywane będą tylko 3 partje, należy się liczyć z tem, że mecz potrwa 10 do 12 tygodni. Tempo gry będzie wyjątkowo powolne, gdyż na 40 posunięć mają zawodnicy aż 5 godzin czasu. Poszczególne partje, prawdopodobnie nie będą kończone na jednem posiedzeniu, gdyż wątpliwem jest czy „knock-out“ nastąpi już w 40-m posunięciu.

Z jednej strony Euwe po nauczce otrzymanej w pierwszej partji, gwałtowne ataki Alechina odparowywać będzie z zimną krwią, zaś Alechin w przegranych pozycjach broni się też do ostatniego naboju, w tej mierze przypomina owego rosyjskiego grenadjera, który Fryderykowi Wielkiemu oświadczył, że niezdolnym do walki staje się grenadjer dopiero wtedy, gdy się go zabije i przewróci.

Dlatego też Dr. Alechin jest zdania, że przy tak długotrwałej walce decyduje jedynie zdolność twórcza, nie zaś przygotowania. Przed meczem zaniechał Alechin wszelkich studjów teoretycznych, zaś główny nacisk położył na trening w grze praktycznej, przyczem udział w olimpjadzie warszawskiej był ważnym etapem tego treningu, zwłaszcza, że w Warszawie zaznajomił się Alechin z ostatniemi tendencjami gry młodej generacji.

Odmiennie rozwiązał ten problem Dr. Euwe, który główny nacisk położył na naukowe przygotowanie się do meczu. W tym celu rozegrał cały szereg partyj treningowych (z analizą) z Kmochem, Maroczym, Spielmanem, Eliskasesem, Flohrem i innymi mistrzami.

Sekundant Dra Euwego, stary mistrz węgierski Maroczy, przygotował mu wszystkie partje Alechina, które uporządkował wedle otwarć· Wobec tego, że w zbiorze tym brakowało nieco szczegółów, wyjechał Euwe we wrześniu specjalnie do Wiednia, by uzupełnić je u Prof. Beckera, który sporządził największą w świecie kartotekę wszystkich otwarć.

Wszyscy ci wspomniani mistrzowie urzędują teraz w Holandji jako „sztab generalny” Euwego, ponadto przybywa tu teraz wielu znanych mistrzów w charakterze specjalnych korespondentów pism holenderskich oraz zagranicznych, są to: Mieses, Dr. Seitz, Kmoch, Capablanca, (który ostatnio w odczycie radjowym, określił siebie jako najpoważniejszego kandydata na mistrza świata), Wood, Dr. Tartakower, E. Klein, Dr. Oskam i in. W charakterze sekundanta Alechina funguje wicemistrz Holandj S. Landau.

Gdy już więc omówiliśmy podstawy finansowe, techniczne i dydaktyczne tego meczu, wypada skolei zająć się indywidualnościami obu graczy. Osoba Alechina obudziła szczególne zainteresowanie nietylko grafologów lecz także astrologów, którzy na podstawie dat odnoszących

się do miejsca, roku, dnia i godziny jego urodzenia, postawili mu fascynujący horoskop. Największy więc kryzys w karjerze szachowej Alechina ma nastąpić w jakimś północnym kraju. Niektórzy więc sądzą, że właśnie dlatego Alechin nie chce Capablance dać rewanżu w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej. Ostatecznie Holandja leży też nieco na północy, tak, że to dziwne proroctwo mogłoby się ewentualnie teraz spełnić.

Główne atuty mistrza holenderskiego to nadzwyczajna przytomność umysłu i zimna krew. Kto wie czy na tem właśnie nie załamią się gwałtowne ataki Alechina, który już w pierwszej fazie meczu chce za wszelką cenę osiągnąć przewagę punktową.

Właściwy pojedynek pomiędzy Alechinem a Euwem rozpoczął się przed skrzyżowaniem kling przy szachownicy. Alechin w wywiadzie udzielonym jednemu z pism w Rydze, oraz w artykule zamieszczonym w pewnem piśmie paryskiem, oświadczył, że jego zwycięstwo nie ulega żadnej wątpliwości, za czem przemawia zresztą jego wyższa zdolność twórcza oraz dotychczasowe lepsze wyniki. (Poprzedni mecz z Euwem wygrał Alechin w r. 1927 w stosunku $5^1|_2$: $4^1|_2$, gdy jeszcze nie był mistrzem świata).

Jak to już zresztą było w zwyczaju u bohaterów Homera i Euwe nie pozostał dłużny w odpowiedzi, i nazajutrz w interesującym wywiadzie radjowym zapewnił swoich zwolenników, że wcale go nie przeraża jego wielki przeciwnik, zwłaszcza, że w strategji Alechina odkrył kilka słabych punktów, które ma nadzieję teraz wykorzystać.

Enuncjacja Euwego zresztą w bardzo uprzejmiej formie utrzymana, była swego rodzaju niespodzianką dla tych, którzy mistrza holenderskiego dobrze znają.

Wszystkie więc te znaki zapowiadają, że walka dwóch wybitnych indywidualności, będzie tym razem niezwykle emocjonująca i prowadzona będzie do ostatniego tchu.

Amsterdam, 29 października.

W meczu o mistrzostwo świata rozegrano dotychczas tylko 10 partyj — jakkolwiek jest to tylko $^1/_3$ meczu, to już można sobie dostateczny obraz wyrobić o dotychczasowych wyczynach, o dążeniach i nadziejach obu mistrzów. Już w pierwszej partji przeszedł Alechin do gwałtownego ataku, „furor alechinicus“ był nie do powstrzymania i Euwe dość rychło musiał złożyć broń.

Partja ta nadała piętno dalszemu przebiegowi meczu, gdyż Alechin gwałtownemi manewrami stale usiłował rozbić pozycje Euwego, budowane bardzo precyzyjnie na ściśle naukowych zasadach.

Szczególnie drastycznie udało mu się to w partji 4-tej (jedynej dotychczas wygranej czarnemi), w której Euwe bardzo pomysłowo zdobył

piona, zlekceważył jednakże kontrszanse Alechina i w rezultacie uległ w huraganowym ataku.

Gdy jednakże udaje się Euwemu wszelkie wypady Alechina odparować, wówczas jego strategja oparta na połączeniu wiedzy z odwagą bojową czyni nader artystyczne wrażenie.

Oczywiście udaje mu się to dość rzadko (właściwie dotychczas tylko w 8-ej i 10-ej partji) zazwyczaj momenty ściśle nieszachowe jak: niedoczas, zdenerwowanie i t. d., obniżają jego siłę gry. Alechin, który jest większym taktykiem, a przedewszystkiem praktykiem, zdaje się górować nad przeciwnikiem także wolą zwycięstwa. Znajduje to swój wyraz w minimalnej ilości partyj remisowych (z 4-ch pierwszych partyj Alechin wygrał 3, Euwe 1). — Euwe daje się zbyt często sprowokować do gry skomplikowanej, która jest specjalnością Alechina.

Teoretyczne nowości tego meczu dotychczas nie są zbyt wartościowe — Alechin stara się bowiem jaknajszybciej zaciemnić strategiczny obraz walki, toteż z nowozastosowanych posunięć nie da się stworzyć żaden system, a jedynie mają one charakter eksperymentalny.

Od dalszego przebiegu meczu oczekuje świat szachowy rozwiązania kilku kwestyj, a więc przedewszystkiem, czy agresywny system gry Alechina jest jedyną tajemnicą jego powodzenia? Wreszcie czy w strategji Alechinowskiej nie ujawnią się przecież jakieś słabe punkty, któreby umożliwiły któremuś z żyjących mistrzów pokonanie Alechina.

Stan meczu po 10-ciu partjach (5 partyj wygranych, 3 przegrane, 2 remisowe, a więc 4 : 6 na korzyść Alechina) pozwala co do dalszego przebiegu następująco się orjentować:

1) Przewaga 2-ch punktów zdaje się już być symptomem dla całego meczu, z jednej strony zaznacza ona wyższość Alechina pod względem doświadczenia i siły przebojowej, z drugiej zaś strony jest dowodem, że Euwe wcale nie jest przeciwnikiem, z którym łatwo można sobie dać radę.

2) Zbliżenie się Alechina do magicznej liczby 6-ciu zwycięstw, koniecznych dla wygrania meczu, zwiększy teraz ostrożność mistrza holenderskiego, który będzie się musiał starać o remisowe zakończenie następnych partyj. W meczu tym wbrew wszelkim zasadom walki obaj przeciwnicy już z samego początku odsłonili swoje największe atuty, zaś ofiarą tej taktyki padł przedewszystkiem Euwe, którego czeka teraz trudne zadanie osłabienia zapału Alechina cierpliwą grą pozycyjną.

W dotychczasowych partjach zwraca uwagę jeszcze jeden szczegół, mianowicie większość partyj wygrano figurami białemi. Tłumaczy to się tem, że obaj przeciwnicy starają się natychmiast objąć inicjatywę, zaś z natury rzeczy udaje to się prędzej temu, który gra białemi. Jak więc widzimy w gorszej sytuacji jest obecnie Euwe. który teraz będzie mu-

siał działać jak przezorny szef sztabu generalnego. Skoro dotychczasowe operacje miały przebieg niekorzystny, musi on teraz zarządzić nietylko „przegrupowanie sił” lecz również dążyć do zmiany warunków walki. W szachach warunkami tymi są momenty natury psychologicznej, oraz strategicznej i oczywiście technicznej, (jak n. p. umiejętne rozłożenie czasu do namysłu). Skoro uda się zmiany te mistrzowi holenderskiemu przeprowadzić, to niewiadomo dla kogo partja 10-ta stanie się punktem zwrotnym.

Dział partyj.

Z meczu o mistrzostwo świata.

Parja Nr. 339. Słowiańska.

Dr. Alechin — Dr. Euwe

1-sza partja meczu.

1.	d2—d4	d7—d5
2.	c2—c4	c7—c6
3.	Sg1—f3	Sg8—f6
4.	Sb1—c3	d5×c4
5.	a2—a4	Gc8—f5
6.	Sf3—e5	—

Posunięcie to zostało do teorji wprowadzone przez Dr. Krausego. W meczu Alechina z Bogoljubowem, bardzo często je stosowano. Ciekawem jest, że tak agresywny gracz jak Spielmann, uważa e2—e3! w tem miejscu za lepsze.

6.	—	Sb8—d7
7.	Se5×c4	—

Nimcowicz grał przeciwko Sämischowi w Marienbadzie Se5×d7, jednakże posunięcie w tekście jest dużo lepsze.

7.	—	Hd8—c7
8.	g2—g3	—

Ciekawie zagrano w tem miejscu w partji Crovl-Purdy, Sydney 1933, 8. Sc4—e3! z myślą by na e7-e5, odpowiedzieć d4-d5!

8.	—	e7—e5
9.	d4×e5	Sd7×e5
10.	Gc1—f4	Sf6—d7
11.	Gf1—g2	Gf5—e6
12.	Sc4×e5	Sd7×e5
13.	0—0	—

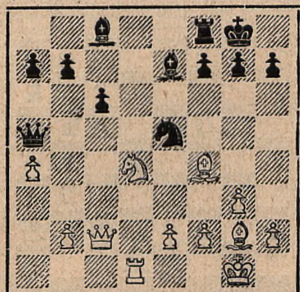
Do tego miejsca partja jest identyczną z 8-mą partją meczową pomiędzy Capablancą a Euwem (1931 r.). Wówczas Euwe zagrał 13... Ha5 i partja przybrała następujący obrót: 14. Se4, Wd8, 15. Hc2, Ge7, 16. b4! G×b4, 17. Hb2, f6, 18. Wf1—b1, 0—0, 19. G×e5! i Euwe przegrał w 35-tem posunięciu. W tej partji zaś nastąpiło:

13.	—	Gf8—e7
14.	Hd1—c2	Wa8—d8
15.	Wf1—d1	0—0
16.	Sc3—b5	Wd8×d1+
17.	Wa1×d1	Hc7—a5
18.	Sb5—d4	Ge6—c8
19.	b2—b4!	—

Piękne posunięcie, które stawia Euwego przed ciężkiem zadaniem, jeżeli 19... G×b4, 20. Sb3!

Hc7, 21. He4, Gd6, to 22. Hd4! wygrywa figurę, a nie 22. W×d6? H×d6, 23. G×e5, Hd1+! i czarne wygrywają, mogąc bić 24... H×b3 lub 24... Gc8—h3! z nieuniknioną groźbą mata.

Pozycja po 18. posunięciu czarnych.

19.	—	Ha5—c7
20.	b4—b5	c6—c5
21.	Sd4—f5	f7—f6
22.	Sf5—e3	Gc8—e6
23.	Gg2—d5	Ge6×d5
24.	Wd1×d5	Hc7—a5
25.	Se3—f5	Ha5—e1+
26.	Kg1—g2	Ge7—d8
27.	Gf4×e5	f6×e5
28.	Wd5—d7	Gd8—f6
29.	Sf5—h6!	—

Oczywiście, że czarne nie mogą grać 29. g×h6, gdyż 30. H×h7#.

29.	—	Kg8—h8
30.	Hc2×c5.	

Czarne poddały się.

Partja Nr. 340. Obr. Grünfelda.

Dr. Euwe **Dr. Alechin**

2-ga partja meczu.

1.	d2—d4	Sg8—f6
2.	c2—c4	g7—g6
3.	Sb1—c3	d7—d5
4.	Hd1—b3	d5×c4

Ostrożniejsze jest 4... c6.

5.	Hb3×c4	Gc8—e6

Alechin niema ochoty dopuścić do posunięcia e2—e4, dlatego też zbyt ryzykowny wybiera debjut, który w konsekwencji pociągnie za sobą przegraną.

6.	Hc4—b5+	Sb8—c6
7.	Sg1—f3	Wa8—b8

Obecnie grozi H×b7, co poprzednio nie mogło nastąpić spowodu S×d4.

8.	Sf3—e5	Ge6—d7
9.	Se5×d7	Hd8×d7
10.	d4—d5	Sc6—d4
11.	Hb5—d3!	—

Wymiana hetmanów umożliwiłaby czarnym swobodną grę.

11.	—	e7—e5
12.	e2—e3	Sd4—f5
13.	e3—e4	Sf5—d6

Czarne mogły tu wybrać i drugą ewentualność, a to 13... Sd4, f4, Gd6, 15. Ge3, c5.

14.	f2—f4	Hd7—e7
15.	Gc1—e3!	Sf6—g4

Na wypadek 15... e×f4, to mogłoby nastąpić 16. Gd4! zaś po Sd×e4, 17. S×e4, S×e4, 18. G×h8; szach z odsłoną skoczka nie jest groźny, gdyż po 18... Sc5+, nastąpi zwyczajnie 19. He2, zaś po 18... Sg3+, 19. Kd2 z groźbą 20. We1.

16.	Ge3×a7!	Wb8—a8
17.	h2—h3!	Wa8×a7
18.	h3×g4	Gf8—g7

A nie 18... e×f4, albowiem 19. Hd4! i jedna z zaatakowanych obu wież zginie.

19.	Hd3—e3	Wa7—a5

20. f4—f5 Gg7—f6

Pozycyjnie stoją czarne nie najgorzej, ale majerjalnie mają piona mniej i białe z tego tytułu dochodzą powoli i systematycznie do realizowania tej przewagi.

21. a2—a4 Gf6—h4+
22. g2—g3 Gh4—g5
23. He3—f3 0—0

Czarne nie obawiają się ataku na swoje skrzydło królewskie, gdyż w każdej chwili mogą zamknąć linję h posunięciem h7—h6.

24. b2—b4 Wa5—a8
25. Wa1—a2 Sd6—e8
26. Wa2—b2 Se8—f6
27. Gf1—e2 c7—c6
28. d5×c6 b7×c6
29. 0—0 Wa8—d8
30. Kg1—g2 Wd8—d4
31. b4—b5 c6×b5
32. a4×b5 Wf8—b8
33. f5×g6 f7×g6
34. b5—b6 He7—b7
35. Kg2—h3! —

Uniemożliwia 35... S×e4, poczem mogłoby nastąpić 36. S×e4, W×e4, 37. Hb3+ i 38. Gf3! albo 36... H×e4, 37. Hf7+, Kh8, 38. Hc7, Wd-d8 (jeśli Hb7, 39. Wf8+!) 39. b7! co szybko decyduje.

35. — Wd4—d6
36. Sc3—d5 Kg8—g7

Po 36... S×d5, białe wygrywają przez 37. Gc4!

37. Wb2—c2 —

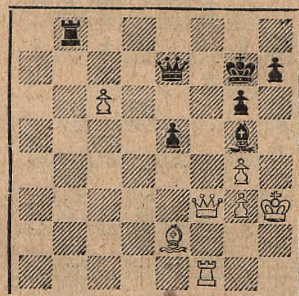
Jeszcze szybciej prowadziło do zwycięstwa 37. Wa1! np. Wa8, 38. W×a8, H×a8, 39. b7, Hb8, 40. Sc7! z następnem 41. Sa6.

37. — Sf6×d5
38. e4×d5 Wd6×b6

Czarne zdobyły spowrotem piona, ale białe otrzymują w obecnej fazie walki rozstrzygający atak.

39. Wc2—c6 Wb6×c6
40. d5×c6 Hb7—e7

Pozycja po 40. posunięciu czarnych.

41. Ge2—c4 —

Grozi 42. Hf7+, Kh6, 43. Ge6 i 44. c7.

41. — Kg7—h6
42. Hf3—h1! Wb8—b2

By zapobiec 43. Kg2+ i Wf7+, i hetman byłby stracony.

43. Wf1—f7 He7—e8
44. c6—c7 Wb2—c2
45. Hh1—b7! —

Piękne zakończenie! Na 45... W×c4, wygrywa 46. W×h7+, K×h7, 47. c8—H+! i t. d.

Czarne poddały się.

Partja Nr. 341. Francuska.

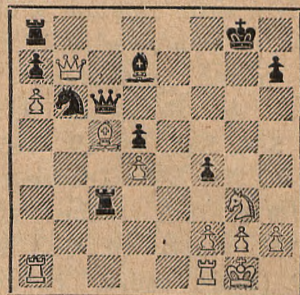
Dr. Alechin **Dr. Euwe**

3-cia partja meczu.

1. e4, e6, 2. d4, d5, 3. Sc3, Gb4, 4. a3, (Przeważnie gra się tu 4. e5, ale Alechin szuka komplikacyj i unika szablonu jak wskazuje jego 6-te posunięcie).

4... G×c3, 5. b×c, d×e4, 6. Hg4! Sf6, (Czarne zmuszone są do oddania piona g7). 7. H×g7, Wg8, 8. Hh6, c5, 9. Se2, Sbd7, (Należało raczej grać 9... Sc6 z naciskiem na pole d4). 10. Sg3, Wg6, (To posunięcie jest ważną stratą tempa, wskazane było 10... Ha5!). 11. He3! Sd5, 12. H×e4, S×c3, 13. Hd3, Sd5 (Po 13... c×d, 14. H×d4, Hf6, 15. H×f6, S×f6, 16. Gd3 i 17. Gb2 stoją białe lepiej). 14. Ge2, Hf6, 15. c3, c×d, 16. c×d4, Sd7—b6, (W rachubę wchodziło także b6, lub Sf4. Białe stoją już pozycyjnie silniej i mogą roszować, podczas gdy duża rochada dla czarnych wygląda niebezpiecznie). 17. Gh5! Wg7, 18. Gf3! (Zysk tempa z groźbą Sh5! Skutki 10-tego posunięcia czarnych). 18... Hg6, 19. Ge4! (Zmusza do f5 i osłabia piona e6). 19... f5, 20. Gf3, Kf8, 21. a4! Wc7, 22. 0—0, Gd7, 23. Ga3+, Kg8, 24. a5, Wc3, (Błędem byłoby 24... Sf4? 25. Hd2, Sbd5, 26. Gd6!) 25. Hb1, Sa4, 26. G×d5, e×d5, 27. H×b7, Hc6, (Po 27... Gc6, 28. Hb1, Gd7, 29. Wfe1 zachowują białe przewagę). 28. a6! Sab6 (Na 28... H×b7, 29. a×b7, Wab8, 30. Wb1, Sab6, 31. Gb4 i 32. W×a7 prowadziłoby również do wygranej). 29. Gc5, f4, 30. Sf5! (Z groźbą Se7+!) 30... Kh8, 31. Se7, He6 (W rozpaczliwej sytuacji usiłuje Euwe ratować się kombinacją va-banque!) 32. G×b6, Gc6! (Nadzwyczaj ciekawe posunięcie). 33. S×c6, Wg8! (Z groźbą wiecznego szacha, przez ofiarę wieży 34... W×g2 i Hg4+).

Pozycja po 29. posunięciu czarnych.

34. Se5, Wg7! (Ostatnie uderzenie! Biały hetman zdaje się być stracony. W każdym razie mogłyby białe zdobyć 2 wieże za hetmana, przez 35. G×a7, W×b7, 36. a×b7, Wb3, 38. b8—H. i t. d. Alechin wybiera jednak inną drogę do zwycięstwa). 35. Hb8+, Wc8, 36. Sg6+! W×g6, 37. H×f4, H×b6, 38. He5+, Wg7, 39. H×d5, Wd8, 40. He5, H×d4, 41. H×d4. W tej pozycji partja została przerwana, poczem bez dalszej kontynuacji dr. Euwe partję poddał.

Partja Nr. 342. Obr. Grünfelda.

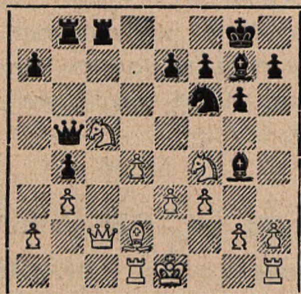
Dr. Euwe — Dr. Alechin

4-ta partja meczu.

1. d4, Sf6, 2. c4, g6, 3. Sc3, d5, (Poraz wtóry wybiera mistrz świata obronę Grünfelda, niezrażony przegraniem 2-giej partji meczowej, wprowadzając w tę grę pewne ulepszenie). 4. Hb3, (posunięcie Botwinnika). 4... d×c4, 5. H×c4, Gg7, 6. Gf4, c6, 7. Wad1, Ha5! (Czarny hetman stoi tu b. dobrze). 8. Gd2, b5!?

(Zbyt ryzykowne posunięcie, pozostawiające „słabość” na c6. W każdym razie zagrane w duchu Alechina, na wyprowadzenie z równowagi mocno „podkutego“ teoretycznie dr. Euwego). 9. Hb3, b4, 10. Sa4, Sa6, 11. e3, Ge6, 12. Hc2, 0—0, 13. b3? (Dlaczego nie 13... H×c6! bez niebezpieczeństwa). 13... Wab8, 14. Gd3, Wfc8, 15. Se2, (Białe sądzą, że zablokują grę na obu skrzydłach i hetmańskiem i królewskiem). 15... c5! (Bardzo subtelne posunięcie, oddaje piona za cenę kosztowną. Wiąże przeciwnika na linji c, grozi przebojem w centrum e5! i nie dopuszcza przeciwnika do rochady). 16. G×a6, H×a6, 17. S×c5, Hb5! 18. Sf4, Gg4, 19. f3, (Vide diagram!)

Pozycja po 19. posunięciu białych.

19... e5! (Prowadzi do ofiary figury, otrzymuje jednak wzamian morderczy atak). 20. Sfd3, e×d4! 21. f×g4, d×e3, 22. G×e3, S×g4, 23. Gf4, Gc3+, 24. Wd2, W×c5!! (Druga bomba!) 25. S×c5, H×c5, 26. G×b8, He7+! (Ten szach jest pointą całej Alechinowskiej kombinacji, gdyż białe musowo zdobywają hetmana!) 27. Kd1, Se3+, 28. Kc1, S×c2, 29. W×c2, h5, 30. Whd1, Gg7, 31. h3, a5, 32. Gf4, He4! 33. Gc7, He3+, 34. Kb1, a4! (Pod znakiem przeboju!) 35. b×a, b3, 36. a×b3, H×b3+, 37. Kc1, Gh6+, 38. Wd2, H×a4 (Czarne mogą więc bić jakość, ale partner ich znajduje się w niedoczasie...) 39. Ge5? (Należało grać 39. Kd1 i białe miałyby dobre szanse remisowe). 39... Kh7, 40. Gc3, Hb5, 41. Gd4, He2, 42. g4, He1+, 43. Kb2, G×d2, 44. Wc8 (Ostatni odcisk. Z groźbą mata Wh8#). 44... Gc1+. Białe poddały się, gdyż na W×c1, wygrywa Hd2+, zaś na Ka2, lub Kb3 wygrywa He6+. Inne posunięcia królem również forsownie przegrywają.

Partja Nr. 343. Francuska.

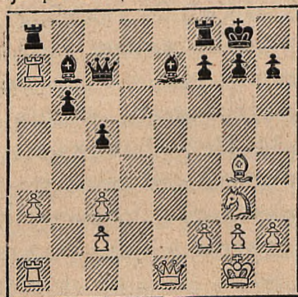
Dr. Alechin — Dr. Euwe

5-ta partja meczu.

1. e4, e6, 2. d4, d5, 3. Sc3, Gb4, 4. Se2, d×e4, 5. a3, Ge7, 6. S×e4, Sc6, 7. Ge3, (Alechin spokojnie rozwija partję. Warjant ten przypomina partję Spielmana z Rjuminem, graną w Moskwie 1935 r. Alechin jednak bardziej celowo grał tu aniżeli Spielmann). 7... Sf6, 8. Se2—c3, 0—0, 9. Sg3, b6, 10. Ge2, Gb7, 11. 0—0, Hd7, 12. Hd2, Wad8, 13. Wfd1, Hc8, 14. He1, e5!? (Wskazane było przygotowanie e5 przez 14. Wfe8!) 15. d5, Sd4, 16. G×d4, e×d4, 17. W×d4, c5! (a nie 17.. S×d5, bo 18. Gg4! wygrywa. Czarne straciły już jednak piona). 18. Wa4, S×d5, 19. Gg4, Hc7, 20. W×a7,

SXc3, 21. bXc3 (po 21... HXc3, Hb8! białe byłyby trochę skrępowane i w rezultacie zmuszone byłyby do oddania piona). 21... Wda8, (Vide diagram!)

Pozycja po 21. posunięciu czarnych.

22. WXb7! HXb7, 23. Gf3, Hd7, 24. GXa8, WXa8, 25. He4, Wa4, (Białe mają przewagę majerjalną, ale mistrzowska obrona czarnych nie pozwala na jej zrealizowanie). 26. He2, Gf8, 27. h3, He6! 28. HXe6, fXe6, 29. Wb1, WXa3, 30. Se4, Wa6, 31. Kf1, Ge7, 32. Ke2, Kf7, 33. Ke3, Gd8, 34. Wd1, Ke7. Remis.

Na 35. Sg5! co wygląda bardzo silnie i prowadzi do zdobycia piona 36. SXh7, lub SXe6, bronią się czarne najlepiej 35... Wa2!

Była to pierwsza partja o wyniku pokojowym na pięć sensacyjnych i denerwujących spotkań.

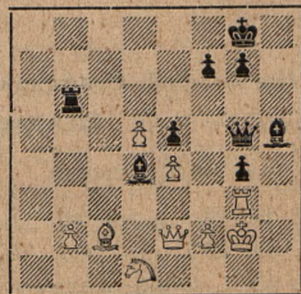
Partja Nr. 344. Francuska.

Dr. Euwe **Dr. Alechin**

6-ta partja meczu.

1. d4, d5, 2. c4, c6, 3. Sf3, Sf6, 4. e3, Gf5, 5. cXd, SXd5, (Po 5... cXd, białe weszłyby na utarte tory gambitu hetmańskiego i zachowałyby pewną inicjatywę. Posunięcie Alechina 5.. SXd5, aczkolwiek nie lepsze, jest mało znane i stawia partnera przed nowymi problemami, co właśnie cechuje styl Alechina i jego taktykę). 6. Gc4, (Flohr poleca w tem miejscu Sbd2, zamiast posunięcia w tekście i czarne zmuszone są do odwrotu 6... Sf6). 6... e6, 7. 0—0, Sbd7, 8. He2, Gg4, 9. h3, Gh5, 10. e4, Sd5—b6, 11. Gb3, Ge7, 12. a4 (Znany w takich pozycjach manewr rozbicia skrzydła hetmańskiego pionem „a“, zostaje przez Alechina zignorowany. Ostrożniejsi i przezorniejsi aniżeli Alechin mistrzowie zagraliby napewno 12... a6, z przerzuceniem następnem skoczka do gry przez Sc8—a7—b5!) 12.. 0—0, 13. a5, Sc8, 14. a6, Hb6, (Po 14... b6, niewygodny przybysz „a6“ krępowałby w dużej mierze grę przeciwnika, zaś w końcówce stworzyłby białym ewentualne możliwości ofiary na „b6“ z dalszym zwycięskim pochodem). 15. aXb7, HXb7, 16. Ga2! c5, 17. d5, Se5, 18. g4, SXf3+, 19. HXf3, Gg6, 20. Sc3! (Oczywiście złe byłoby 20. dXe, GXe4, 21. eXf7+, Kh8! z lepszą grą dla czarnych). 20... Sb6 (Widoczne jest, że Alechin w tej partji został przekombinowany przez Euwego i to z własnego przewinienia, niedocenienia swego partnera. Czarne nie mogły grać 20... e5, gdyż po 21. d6! i 22. Gd5! straciłyby jakość). 21. He2 (Alechin zmuszony był

tu do straty piona. Podobnie jak w 4-tej partji meczu, rezygnuje Euwe z tego plusu, zadowalając się tylko nadal przewagą pozycyjną. Nie jest to obawa więc Euwego przed „dżunglą“ kombinacyj Alechinowskich w otwartem polu, ale swoisty, głęboki i oryginalny styl Euwego ze zdrowym zmysłem pozycyjnym połączony. Flohr twierdzi, że na miejscu Euwego byłby piona bił, 21. d×e, f×e, 22. G×e6+, Kh8, 23. He2 i obronił). 21... e5, 22. Ge3, a6, (By nie dopuścić do Hb5 i Ha5, a także po Gd6, do Sb5). 23. h4, (Białe stoją znakomicie. Posiadają więcej wolnego terenu, ponadto goniec na polu g6 zdegradowany jest do roli piona. Pion d5 jest wolny i stanowi potęgę, szczególnie w końcówce. Pozornie wprawdzie wymienia swego piona dobrego „h4“ za piona słabego „c“, z głęboką jednak myślą przewodnią opanowania linji c i wymiany wież na tej linji, by w końcówce zrealizować przewagę piona d5. Także 23. Wf1—c1, było w tym momencie b. silnem posunięciem). 23... G×h4, 24. G×c5, Wf8—c8, 25. Ge3, Ge7, 26. Wfc1, Gd6, (Blokada wolnego piona z ideą zagrania f6 i Ge8, by wprowadzić gońca do gry). 27. Sd1, Wab8, (Nie 27... G×e4, gdyż 28. G×b6 i czarne tracą figurę). 28. W×c8, W×c8, 29. Gb1! Sc4, (Czarne nie mają nic lepszego na Wa8, nastąpiłoby Gd3 i pion a6 byłby nie do utrzymania). 30. Gd3, S×e3, 31. G×a6? (Jest to jednak zadziwiające, że Euwe daje się wciągnąć w komplikacje. Po 31. S×e3, pion a6 byłby stracony a wygrana byłaby tylko kwestją czasu). 31... Ha7, 32. H×e3, Gc5, 33. Hd3 (Niekorzystne byłoby 33. G×c8, H×a1, 34. H×c5, H×d1+ i G×e4. Ale zamiast Hd3, należało zagrać He2, co jak się okaże jest ważną stratą tempa). 33... Wb8, 34. He2 (Przez swoje 31-sze posunięcie G×a6 pogorszył Euwe znacznie swoją pozycję. Czarne stoją obecnie lepiej, partner ich znajduje się ponadto w niedoczasie. 34. Wc1! dawało białym ciągle jeszcze szansę wygrania). 34... He7! (Przeprowadza hetmana na osłabione skrzydło królewskie przeciwnika). 35. Wac1, h5! 36. Wc3, Wb4, 37. Gd3, Wb8 (A nie 37... Gd4, bo 38. d6! H×d6, 39. Wc8+ i 40. g×h5! i goniec g6 i jest stracony). 38. Gb1, Gd4, 39. Wh3, (Właściwe byłoby 39. Wg3). 39... Hg5, 40. Kg2, h×g, 41. Wg3, (Teraz materjalnie stoją obie strony równo, ale pozycja czarnych zasługuje na wyróżnienie, mają atak na skrzydle króla i parę gońców, jedynym atutem białych jest ich pion na d5). 41... Gh5, 42. Gc2, Wb6, (Vide diagram!)

43. Se3! (Jasnem jest, że przy dalszej pasywnej grze białe będą zgubione. Dlatego ofiaruje Euwe bezwartościowego piona b2, by uzyskać swobodniejszą grę). 43... W×b2, 44. Hc4! G×e3, 45. W×e3, Wb6, 46. Hc8+, Kh7, 47. Hf5+! (Niema nic lepszego dla białych jak wymienić hetmany i przejść do końcówki, chociaż czarne w tejże stać będą nieco lepiej). 47... H×f5, 48. e×f, f6, 49. Wd3 (Po 49. Kg3, Gf7, 50. Ge4, Wb4, 51. d6, Ge8, czarne wzmocniłyby jeszcze bardziej swoją grę). 49... Wd6, 50. Wd1, Kh6, 51. Kg3, Kg5, 52. Ge4, g6! 53. f×g6, f5! 54. g7, Gf7, 55. Wh1! (Ostatnia próba ratunku, która się też udaje. Alechin widocznie zdenerwowany przebiegiem tej partji, która w stadjum początkowem i środkowem tak niekorzystnie się dla niego przedstawiała, w pośpiechu popełnia grube przeoczenie). 55... f×e4?? (55... Wg6! wygrywało lekko). 56. Wh8, Wg6, 57. d6, W×d6, 58. g8—H+, G×g8, 59. W×g8, Kf5, 60. Wf8+, Ke6, 61. K×g4, Wd3, 62. We8+, Kf6, 63. f4! e×f, e. p. 64. Wf8+, Ke6, 65. W×f3, Wd2, 66. Wf8, Wd3, 67. Wf3, Wd1, (Reszta posunięć była zbyteczna i tu mógł śmiało Alechin dać partję za remis). 68. Kg3, e4, 69. Wf8, Wd2, 70. We8+, Kf5, 71. We7, Wa2, 72. We8, Wb2, 73. We7. Remis.

Partja ta trwała „tylko“ 9 godzin.

◆

Partja Nr. 345. Hetmańska.

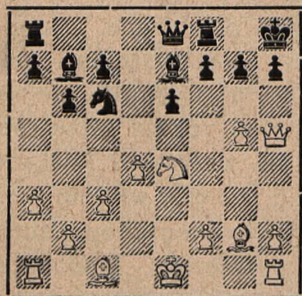
Dr. Alechin — Dr. Euwe

7-ma partja meczu.

1. e4, e6, 2. d4, d5, 3. Sc3, Gb4, 4. Sge2, d×e, 5. a3, Ge7, 6. S×e4, Sc6, 7. g4? (Tego jeszcze nie było! W kometarzach do tej partji w „Prager Tageblatt“ pisze Flohr: „Gdy Alechin własną ręką ciągnął 7. g4? sądzili wszyscy obecni przy grze (elita szachowa z Capablancą, Flohrem, Maroczym, Kmochem, dr. Tartakowerem i innymi na czele), że z Alechinem jest „coś“ w nieporządku. Najbardziej zaś zaskoczony był Euwe sam. Jest rzeczą wprost niepojętą, jak Alechin mógł sobie pozwolić na tak niezdrowe, nieestetyczne a przedewszystkiem „aroganckie” posunięcie. Widzę w tem dowód lekceważenia partnera. Czyż chciał nam Alechin pokazać wszystkim, że *on* sobie pozwolić może na wszystko? Miał szczęście Alechin, że grał właśnie przeciwko zdeprymowanemu poprzednimi partjami partnerowi, w dodatku zupełnie niedysponowanemu dr. Euwemu. Gdyby Alechin był tę partję przegrał, byłaby to zasłużona kara za ową wyzywającą „nowość”i byłoby to zwycięstwem sprawiedliwości szachowej“). 7... b6? (Takie „posunięcie“ jak 7. g4? należy starać się obalić. Silną odpowiedzią było 7. e5! co mogło prowadzić do serji dzikich odmian, w których białe zachowałyby stale przewagę, np. 7... e5, 8. d5, Sd4! (grozi Sf3#) 9. Sg3,

H×d5, 10. e3, G×g4! 11. H×g4, Sc2+, 12. Ke2, S×a1, 13. H×g7, 0—0—0 i atak czarnych jest nie do odparowania. Albo 7... e5, 8. d5, Sd4, 9. S×d4, H×d5, 10. Hf3, H×d4, 11. c3, Hd7, 12. Gc4. Ten warjant pokazał Alechin Flohrowi uważając że białe mają możliwości ataku. Flohr jednak obala to odpowiedzią 10-tego posunięcia, zamiast 10... H×d4, lepiej 10... e×d, i uważa że białe za cenę zaofiarowanego piona, nie otrzymały żadnej kontrszansy. Ponieważ Alechin osłabił diagonalę h1—a8, uważał Euwe 7... b6 za logiczną odpowiedź). 8. Gg2, Gb7, 9. c3, Sf6, 10. Se2—g3, 0—0, 11. g5, S×e4, 12. S×e4, Kh8, 13. Hh5, He8, (Vide diagram!)

Pozycja po 13. posunięciu czarnych.

14. Sf6! (Jest to jedyna możliwość radykalnego kontynuowania ataku. W razie 14... g×f, 15. g×f, G×f6? 16. Ge4 i mat w następnem posunięciu). 14... G×f6, 15. g×f6, g×f6, 16. Hh4! (Za cenę ofiarowanego piona, białe zachowują atak). 16... Hd8, (Musowe, gdyż po 16... He7, 17. Ge4, f5, 18. H×e7, S×e7, 19. G×b7, białe zdobyłyby figurę). 17. Gf4, e5, (Prowadzi do nadzwyczajnych komplikacyj). 18. Gg3! f5, (Inaczej nastąpiłoby 19. 0—0—0! i atak białych zostałby wybitnie wzmocniony). 19. d×e, Wg8, 20. Gf3? (W rachubę wchodziło tu 20. 0—0, lub 20. Hh3 z groźbą 21. Gg4!) 20... Hd3! 21. Ge2, (Na 21. G×c6? wygrywa zwyczajnie Ga6!) 21. He4?? (Po tem posunięciu przegrywa Euwe forsownie. Przypuszczalnie po 21. Hc2! był Alechin stracony. Np. 21.,. Hc2, 22. Hf6+, Wg7, 23. e6, We8! 24. Wg1! Ga6! (a nie 24... W×e6, 25. Ge5! i wygrywa). 25. c4, G×c4, 26. G×c4, H×c4, 27. Ge5, He4+ i czarne wygrywają). 22. H×e4, f×e4, 23. Gh4, h6, 24. 0—0—0, Wae8, 25. Gf6+, Kh7, 26. f4! e×f3, e. p. 27. G×f3, Sa5, 28. G×b7, S×b7, 29. Wd7, Sc5, 30. W×f7+, Kg6, 31. W×c7, Sd3+, 32. Kb1, Kf5, 33. Wd1, S×e5, 34. Wf1+, Ke4, 35. W×a7, Sc4, 36. Wd7, Ke3, 37. We1+, Kf3, 38. W×e8, W×e8, 39. Wd4, Se3, 40. Wh4, Sf5, 41. Wb4. Czarne poddały się.

(Flohr uważa 7 partję meczu za partję „kawiarnianą”, ergo mało poważną, niewartościową, o losach której zadecydował ostatni błąd, („ostatni byk“) w tym wypadku dr. Euwego. (21. He4??).

Partja Nr. 346. Słowiańska.

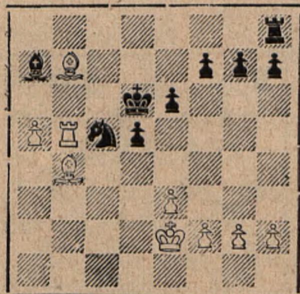
Dr. Euwe — Dr. Alechin

8-ma partja meczu.

1. d4, d5, 2. c4, c6, 3. Sf3, Sf6, 4. e3, e6, 5. Sc3, a6? (Wątpliwej wartości nowość teoretyczna. Alechin w poszukiwaniu no-

wych dróg, pada tu ofiarą własnych eksperymentów). 6. c5! b6, 7. c×b6,Sbd7, 8. Sa4! S×b6, 9. Gd2, S×a4, 10. H×a4, Hb6, 11. Wc1! Gd7, 12. Se5, H×b2, 13. S×d7, S×d7, 14. Gd3 (Po 14. H×c6, mogłyby czarne zagrać „na bluff“, Gb4, 15. H×a8+? Ke7! i czarne wygrywają lub dają mata. Ale białe mogą tę pozorną groźbę odparować. 14. H×c6, Gb4, 15. G×b4, H×b4+, 16. Hc3 i białe zdobyły piona. Po wymianie hetmanów lub odejściu hetmana grają 17. Gd3, 0—0, 18. 0—0, z wygraną końcówką. Ale Euwe jest przeciwnikiem komplikacyj i gra jak w tekście). Wb8, 15. Ke2, Wb6, 16. Wb1, Ha3, 17. H×a3, G×a3, 18. W×b6, S×b6, 19. Wb1, Sd7, 20. G×a6 (Także droga wybrana przez Euwego z wymianą hetmanów i wież prowadzi do zwycięstwa). 20... Ke7, 21. Wb3, Gd6, 22. Gb7! c5, 23. a4, Gb8, 24. Wb5, Ga7, 25. d×c, S×c5, 26. Gb4, Kd6, 27. a5, (Vide diagram!)

Pozycja po 27. posunięciu białych.

27... Kc7, 28. G×c5, G×c5, 29. G×d5! (Pierwsza zdobycz. Po G×e3, wygrywa lekko Wb7+! lub Gf3!) 29... Kd6, 30. Gb7, Ga7, 31. a6, Wd8, 32. Wb2, Wd7, 33. Wd2+, Ke7, 34. Wc2, Wd6, 35. Wc7+, Wd7, 36. Wc2, Wd6, 37. f4, f5, 38. Wc8, Wd8, 39. Wc7+, Wd7, 40. Wc3, Wd6, 41. Wc7+, Wd7, 42. Wc3, Wd6, 43. h4, g6, 44. Wc2, h5, 45. Wc3, Wb6? (Czarne miały pewne szanse remisowe po Wd6—d7). 46. Wc7+, Kd6, 47. Wg7, Wb2+, 48. Kd3, Wa2, 49. W×g6, Wa3+, 50. Kc4, G×e3, 51. Gd5! G×f4, 52. W×e6, Kc7, 53. Wc6+, Kb8, 54. Wg6, Gc7, 55. Gb7, Ka7, 56. Wg5, Gd8, 57. W×h5, G×h4 (Jeśli W×h4, to Wa4+ i zdobywa jakość). 58. W×f5, Kb6, 59. Wb5, Kc7, 60. Wb3, Wa5, 61. Kd4, Gf2+, 62. Ke4, Kd6, 63. Wd3+, Ke6, 64. Gc8+, Ke7, 65. Wd5, Wa4+, 66. Kf5, Gg3, 67. Wd7+, Kf8, 68. a7, Gf2, 69. Ga6! (Po W×a6, 70. Wd8+ i 71. a8—H, zdobywa wieżę i w końcówce zachowuje wieżę i piona przeciwko gońcowi, co wystarcza do wygrania partji).

Czarne poddały się.

Partja Nr. 347. Francuska.

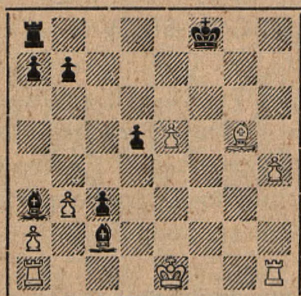
Dr. Alechin — Dr. Euwe

9-ta partja meczu.

1. e4, e6, 2. d4, d5, 3. Sc3, Gb4, 4. Hg4! (Jak w 3-ciej i 7-mej partji meczu, tak i obecnie uzyskał Alechin przewagę po 3... Gb4, posunięciu arcymistrza Maroczego, nauczyciela a obecnie sekundanta swego ucznia dr. Euwego). Sf6, 5. H:g7, Wg8, 6. Hh6, Wg6, 7. He3, S:e4, 8. Gd3, (Po 8... S:c3, 9. G:g6 i czarny skoczek

niema korzystnego odejścia. Białe więc zdobyłyby jakość). 8... f5, 9. Se2, c5, (9... W:g2 jest niebezpieczne, białe mają dwie ewentualności dla nich b. korzystne: 1) przygotowanie 0—0—0, 2) Hh3!) 10. G:e4, f:e4, 11. Hh3, Sc6, (Czarne decydują się do ofiary piona. Po He7, 12. a3 (lub Ge3) otrzymują białe b. dobrą grę). 12. H:h7, Hf6, 13. Sf4! c:d, (kontrkombinacja z poświęceniem jakości). 14. S:g6, d:c3, 15. b3, Se7, 16. S:e7, G:e7, 17. h4! Hf7, 18. Hh8, Hf8, 19. H:f8, K:f8, 20. Gg5, e5, 21. f3, e:f3, 22. g:f3, Ga3, 23. f4, Gf5, 24. f:e5, G:c2, (Vide diagram!)

Pozycja po 24. posunięciu czarnych.

25. 0—0+! Kg8, 26. Wac1! (Oddaje jakość i zdobywa piona z lepszą końcówką). G:c1, 27. W:c1, Gf5, 28. W:c3, Wc8, 29. Wf3, Wf8, 30. Gf6, Ge4, 31. Wg3+, Kf7, 32. h5, Wc8, 33. Wg7+, Ke6, 34. h6, d4, (Po 34... Wc1 i Wh1, wygrywa We7+, Kf5, h7!) 35. h7, Wc1+, 36. Kf2, Wc2+, 37. Kg3, G:h7, 38. W:h7, W:a2, 39. Kf4, b5, 40. Ke4. Czarne poddały się.

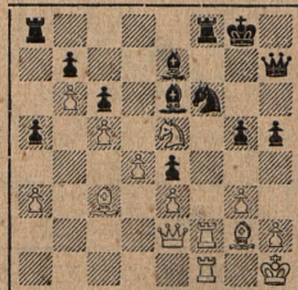
Partja Nr. 348. Słowiańska.

Dr. Euwe. Dr. Alechin

10-ta partja meczu.

1. d4, d5, 2. c4, c6, 3. Sf3, Sf6, 4. e3, e6, 5. Sc3, a6? (Alechin jest niepoprawnym eksperymentatorem i zdaje się lekceważyć w dalszym ciągu swego partnera. Podobnie jak w 8-mej partji meczu otrzymuje już w debjucie ciężką grę i traci dla posunięcia 5... a6? dwa cenne punkty). 6. c5, Sbd7, 7. b4! a5, 8. b5, Se4, 9. S:e4, d:e4, 10. Sd2, f5, 11. f3! Hh4+, 12. g3, Hh6, 13. He2, Ge7, 14. Gg2, (Po 14. f:e4, mogłoby nastąpić 14... Gg5! z komplikacjami). 0—0, 15. 0—0, Sf6, 16. Sc4 (A nie 16. f:e4, bo Sg4! oddaje inicjatywę czarnym). Gd8, 17. f:e4, f:e4, 18. Sd6, Hg6 (Smutny odwrót hetmana, oznacza rezygnację z ataku na króla). 19. b6! (Logiczne zacieśnienie skrzydła hetmańskiego. Uderzająca niemoc czarnych figur). Ge7, 20. Sc4, Hg5, 21. Gd2, e5 (Za cenę piona uwalniają czarne swego gońca).

Pozycja po 28. posunięciu czarnych.

22. S:e5, Ge6, 23. Wf4! Hh6, 24. a3, (By po odejściu Wa1, pion a2 nie pozostał pod bicie Ge6). 24...

g5, 25. Wf2, Hg7 (Wypad cz. hetmana na h4, w 11-tem posunięciu okazał się niezliczoną stratą temp). 26. Waf1, h5, 27. Kh1, Hh7, 28. Gc3, h4? (Vide diagram!) (Błąd, który przyśpiesza katastrofę. Po 29... g:h, wygrywało następnie 30. Wg1!). 29. g:h, H:h4, 30. Sg6, Hh7, 31. S:f8, W:f8, 32. d5! S:d5, 33. W:f8, G:f8, 34. Gd4, Ge7, 35. Hf2, Hh4 (By nie dopuścić do 36. Hg3!). 36. H:h4, g:h4, 37. G:e4, Gd8, 38. Gf5, G:f5, 39. W:f5, Se7, 40. Wf6! Sc8 41. W:c6! (Po b:c6, 42. b7! i czarne budują hetmana w następnem posunięciu. Efektowne zakończenie logicznie wypracowanego zwycięstwa). Czarne poddały się.

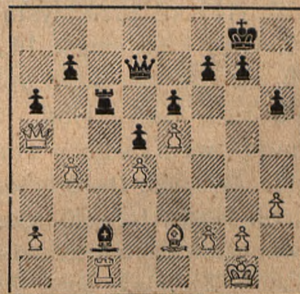
Partja Nr. 349. Hetmańska.

Dr. Alechin — **Dr. Euwe**

11-ta partja meczu.

1. d4, d5, 2. c4, c6, 3. Sf3, Sf6, 4. e3 (Jak na Alechina zbyt spokojne posunięcie. W duchu ofensywnym jest raczej 4. Sc3). 4... Gf5, 5. c×d, c×d5, 6. Sc3, e6, 7. Se5, Sfd7, 8. Hb3, Hc8, 9. Gd2, Sc6, 10. Wac1 (Białe uzyskały nieco lepszą grę. Czarne zmuszone są do uważnej obrony). Ge7, 11. Ge2, Sd×e5, 12. d×e5, 0—0, 13. Sb5 (Manewr mający na celu obronę piona e5, bez posunięcia f2—f4, co dałoby czarnym szansę zagrania w odpowiednim momencie f7—f6!) 13... Hd7, 14. 0—0, a6, 15. Sbd4! S×d4, (Po 15... S×e5, białe uzyskałyby lepszą grę i odbiłyby piona przez 16. S×f5, e×f5, 17. Gc3! i 18. Wfd1! z ewentualnem biciem skoczka i Gf3! co prowadziłoby do opanowania diagonali f3—a8 i wybitnego osłabienia skrzydła hetmańskiego czarnych). 16. e×d4, Wac8, (Czarne dążą do szybkiego uproszczenia gry, mimo lekkiego nacisku partnera na skrzydło hetmana). 17. Gb4, G×b4, 18. H×b4, Wc2, 19. W×c2, G×c2, 20. Wfc1, Wc8, 21. h3, (Na 21. Hd6, mogłyby czarne odpowiedzieć 21... Ga4!) 21... Wc6, 22. Ha5, h6, 23. b4 (Vide diagram!)

Pozycja po 23. posunięciu białych.

23... Ga4! 24. W×c6 (Oczywiście nie 24. H×a4, bo W×c1+ i przegrywa hetmana). 24... H×c6, 25. Hd8+, He8, 26. Hc7, Hc6, 27. Hb8+, Kh7, 28. Gd3+, g6, 29. Kh2, (groziło Hc1+ i Hf4 z wiecznym szachem). 29... Kg7, 30. Hd8, Gc2! Remis.

Po 31. Hf6+, nastąpi 31... Kg8 i białe nie mogą nic przedsięwziąć prócz wiecznego szacha. Zdaniem mistrza Flohra była to pierwsza partja arcymistrzowska w wielkim stylu z wynikiem remisowym.

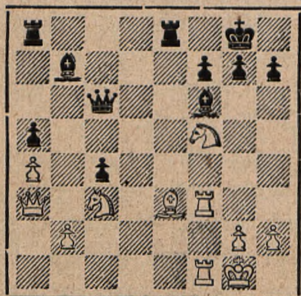
Partja Nr. 350. Hiszpańska.

Dr. Alechin **Dr. Euwe**

13. partja meczu.

1. e4, e5, 2. Sf3, Sc6, 3. Gb5, a6, 4. Ga4, Sf6, 5. 0—0, S:e4, (Jest to najlepsza odpowiedź czarnych, zamiast 5... Ge7, d6, lub 5... b5). 6. d4, b5, 7. Gb3, d5, 8. d:e, Ge6, 9. c3, Ge7, 10. a4, (Natychmiastowe 10. Sbd2 jest znacznie lepsze). 10... b4, 11. Sfd4 (Prowadzi do pozornego ataku białych, w rzeczywistości czarne zachowują piona przewagi). 11... S:e5. 12. f4, Sc4, 13. f5, Gc8, 14. He1 (Z przejrzystą groźbą 15. G:c4 i 16. H:e4). 14... Gb7, 15. c:b, c5! (Bardzo silne posunięcie. Po b:c5, G:c5 i Hb6! czarne otrzymują wygrywający atak). 16. f6, G:f6, 17. Sf5, 0—0, 18. b:c5 Wfe8, 19. Hb4, Hc8, 20 G:c4, a5! (By ewentualnie po d:c, H:c4 zagrać Ga6!). 21. Ha3, d:c4, 22. Sc3, S:c5, 23. Ge3, Hc6! (z groźbą H:g2#). 24. Wf3, Sd3, 25. Waf1, (Vide diagram!)

Pozycja po 25. posunięciu białych.

25... W:e3! 26. S:e3, Gd4! 27. He7! (Jedyna możliwość obrony skoczka e3, grozi bowiem G:e3 i wieża nie może opuścić pola f3, spowodu groźby mata na g2). 27... Sde5, (Po 27... We8? H:f7+, Kh8, Hf8+! W:f8 i W:f8#). 28. Kh1, S:f3, 29 W:f3, Wf8, (Czarne odbiły zaofiarowaną jakość i w dalszym ciągu zachowują atak). 30. h3, G:e3? (30... Hb6! wygrywało forsownie). 31. H:e3, He6, 32. Wg3, We8, 33. Hg5, He5, 34. H:e5, W:e5, 35. Wg4, We3! (Po W:c4, W:h3+!). 36. Kg1, Wd3, 37. W:c4, Wd2, 38. b4, W×g2+, 39. Kf1, Wb2, 40. Wd4, g6, 41. b:a5, Wc2, 42. Sb5, Kg7, 43. Ke1, Wc5, 44. Wd6, Gc6, 45. a6! G:b5, 46. a7, Gc6! 47. W:c6, Wa5, 48. Wc7, W:a4, 49. Kd2, g5, 50. Kc3, h5, 51. Kb3, Wa1, 52. Kc4, g4! 53. h:g, h:g4, 54. Kd4, Kg6, 55. Ke5? (55... Ke3! prowadziło musowo do remis!) 55... f6??+(Czarne na błąd partnera, również błędem odpowiadają. 55... Wa4! odcina króla od gry i wygrywa bez trudności). 56. Kf4, Wa4+, 57. Kg3, f5, 58. Kh4! Kf6, 59. Wb7. Remis.

Mistrz Flohr w glossach do tej partji w „Prager Tageblatt“ ironiczną robi uwagę, że w dniu 31. X. br. święcił Alechin 43-lecie swoich urodzin. Rycerski jego partner Dr. Euwe remisując z Alechinem powyższą partję, złożył mu temsamem piękny prezent urodzinowy, w postaci cennego ½ punkta.

Czas wpłacić prenumeratę za IV. kwartał!

Alfred Czarnota
Gniezno

Z walk o mistrzostwo Wielkopolski i Pomorza.

(Korespondencja własna „Szachisty“).

Tradycyjny doroczny turniej szachowy o drużynowe mistrzostwo Wielkopolski i Pomorza zgromadził tym razem na starcie obok miejscowych „matadorów” również mistrzów Najdorfa i Szpirę, odbywających w naszych stronach służbę wojskową. Temsamem wzmogła się znacznie atrakcyjność i popularność imprezy.

Turniej odbywał się podobnie jak w roku ubiegłym w 3 rundach. Pierwsza runda rozegrana 21. X. br. w Inowrocławiu przyniosła wysokie zwycięstwo Torunia nad Inowrocławiem w stosunku 5 : 1. Ponieważ reprezentację Inowrocławia zasilali pp. Wojciechowski i inż. Tomaszewicz z Warszawy jako ex-mieszkańcy Inowrocławia — był to wynik wprost świetny. Należało się zatem zgóry liczyć ze zwycięstwem Torunia w ogólnej klasyfikacji.

Runda główna zorganizowana w Gnieźnie, jako siedzibie zwycięskiego w ubiegłym roku klubu, w dniu 22. X. br. przyniosła następujące wyniki:

Gniezno — Inowrocław 4½ : 1½

1. Bogdas — Wojciechowski 0 : 1
2. Wesołowski Wł. — Tomaszewicz 1 : 0
3. Badylak — Lewandowski 1 : 0
4. Czarnota — inż. Wahl ½ : ½
5. Wesołowski Wit. — Hajek 1 : 0
6. Szymański — Jankowski 1 : 0

Inowrocław — Poznań 4 : 2.

1. Wojciechowski — Widermański 1 : 0
2. Inż. Tomaszewicz — Gaworski 1 : 0
3. Lewandowski — Tylkowski 0 : 1
4. Inż. Wahl — Tomczak 1 : 0
5. Hajek — ks. Pyszkowski 0 : 1
6. Jankowski — (w. o.) 1 : 0

Toruń — Poznań 3½ : 2½.

1. Najdorf — Widermański 1 : 0
2. Różański — Gaworski 0 : 1
3. Inż. Ostrowski — Tylkowski ½ : ½
4. Jaruszewski — Tomczak 0 : 1
5. Miller — (w. o.) 1 : 0.
6. Malinowski — (w. o.) 1 : 0

Toruń — Gniezno 3½ : 2½.

1. Najdorf — prof. Mallow 1 : 0
2. Różański — Bogdas 1 : 0
3. Ostrowski — Wesołowski Wł ½ : ½
4. Jaruszewski — Badylak ½ : ½
5. Miller — Czarnota ½ : ½
6. Malinowski — Wesołowski Wit. 0 : 1

Zwycięstwo Torunia nie ulegało już najmniejszej kwestji. Najbliższy konkurent Gniezno — miało do rozegrania jeszcze mecz w Poznaniu, gdzie wręcz wykluczone było osiągnięcie wyniku 5·5 : 0·5, potrzebnego do zdystansowania Torunia.

Mecz ten rozegrany 6/X. br. zakończył się zwycięstwem Poznania 4 : 2. Szczegółowe wyniki:

Poznań — Gniezno 4 : 2.

1. Szpiro — Badylak 0 : 1

Toruń — Inowrocław 5 : 1.

1. Najdorf — Wojciechowski 1 : 0

2. Gaworski — Czarnota 1 : 0
3. Tylkowski — Wesołowski Wł. 1 : 0
4. Dr. Rhode — Wesołowski Wit. 0 : 1
5. Dyr. Bartkiewicz — Szymański 1 : 0
6. Panowicz — Szewczyński 1 : 0

2. Różański — inż. Tomaszewicz 1 : 0
3. Dyr. Majewski — Lewandowski 0 : 1
4. Inż. Ostrowski — inż. Wahl 1 : 0
5. Jaruszewski — Hajek 1 : 0
6. Miller - Jankowski 1 : 0

Zainteresowanie kibiców wzbudzały oczywiście przedewszystkiem partje mistrza Najdorfa. Sensacją była przewaga figury, jaką uzyskał w partji przeciwko niemu mistrz Poznania p. Widermański. W końcówce jednak zwyciężyła rutyna wicemistrza Polski. Na zakończenie rundy głównej rozegrał p. Najdorf seans simultanowy na 15 szachownicach z wynikiem +14, —1, =0. Jedyną partję wygrał p. Wesołowski Włodz. (Gniezno). Jednocześnie rozgrywana partja „na ślepo“ z p. mjr. Kańskim (Gniezno) została przerwana spowodu wyjazdu mistrza w sytuacji dla niego lepszej.

Niespodzianką była przegrana p. Szpiry do p. Badylaka, mistrza Gniezna. Mistrz Szpiro pomylił się w kombinacji.

Zwycięstwa p. Wojciechowskiego zostały uzyskane w bardzo dobrym stylu. Z innych partyj należy wymienić pięknie wypracowaną pozycyjnie partję p. Wesołowskiego Wł. z p. inż. Tomaszewiczem.

Doskonały wynik indywidualny osiągnął p. Wesołowski Wit. (Gniezno) — 3 p. (100%).

Ostateczna klasyfikacja reprezentacyj poszczególnych przedstawia się następująco:

Miejsce	Miasto	1	2	3	4	Pkt.
1	Toruń	—	3½	3½	5	12
2.	Gniezno	2½	—	2	4½	9
3	Poznań	2½	4	—	2	8½
4	Inowrocław	1	1½	4	—	6½

Zwycięstwo Torunia mimo uzyskania 2 walkowerów z Poznaniem należy uznać w zupełności za zasłużone. Toruń jest obecnie na naszym terenie najlepiej zorganizowanym ośrodkiem szachowym i dysponuje najliczniejszym rezerwoarem dobrych, jak na nasze stosunki, szachistów.

Poznań mimo że posiada szereg jednostek może silniejszych od przeciętnej klasy toruńskiej, zespołowo nie przedstawia poważniejszej siły wobec słabego stanu organizacji.

Gniezno ma dość wyrównaną klasę czołową, no i pech, że nikt z mistrzów nie odbywa w niem służby wojskowej.

Inowrocław jest dobrze zorganizowanym ośrodkiem szachowym, lecz dysponuje najsłabszym zespołem z pośród omawianej czwórki, mimo czułej pamięci o swych dawnych reprezentantach.

Wędrowny puhar ufundowany przez Inowrocław naprawdę wędruje. Dotąd zdobyły go Poznań, Gniezno, Toruń. Tak prędko puhar zatem nie zostanie zdobyty przez którykolwiek z ośrodków szachowych Wielkopolski i Pomorza, zaś idea rywalizacji i propagowania królewskiej gry z pożytkiem dla tutejszych kół szachowych, zyska tylko na intensywności i znaczeniu.

Owsiej Sokolski

Seans mistrza świata w Białymstoku.

(Korespondencja własna „Szachisty").

Na skutek zaproszenia Klubu Szachowego w Białymstoku mistrz świata Dr. A. Alechin rozegrał w Białymstoku dn. 6. września b. r. seans simultanowy na 36 szachownicach.

W obszernych salach Garnizonowego Kasyna Podoficerskiego zebrała się elita szachistów miejscowych celem wzięcia udziału w grze przeciwko mistrzowi świata. Władze były reprezentowane przez p. wicestarostę K. Godzisza, wiceprezydenta miasta p. Piotrowskiego, prezesa Sądu Okręgowego p. Ostruszkę, naczelnika Wydziału Kultury i Oświaty p. mgr. M. Goławskiego, oraz przedstawiciela tut. Garnizonu mjr. Richtera i inn.

W imieniu Zarządu Klubu Szachowego powitał mistrza świata Dr. Alechina w bardzo serdecznych słowach p. dyr. Henryk Zebin. Dr. Alechin w krótkim przemówieniu podziękował Zarządowi Klubu za przyjęcie. Następnie dokonano wspólnej fotografji.

Rozpoczęła się gra, która trwała od godz. 8·15 wiecz. do 3.30 rano. Z 36 partyj mistrz świata 21 wygrał, 6 przegrał i 9 zremisował. Wygrali: pp.: Fuksman, Wisznia, Babkes, Marejn, Barin i Rajduk.

Zremisowali pp.: Dyr. Dereczyński, red. Sztejnsapir, Oljan, Sokolski, Frejdkin, Szpiro, Pawłowski, Warhaftig i Zabłudowski.

Na zakończenie odbył się bankiet na cześć mistrza świata. Organizacja imprezy spoczywała w doświadczonych rękach pp.: wiceprezesa Emanuela, dyr. Zebina i O. Sokolskiego, i pozostawiła na wszystkich obecnych bardzo dobre wrażenie. Powyższa impreza na długo pozostanie w pamięci tutejszych szachistów.

* * *

W tutejszym Klubie Szachowym odbywa się obecnie mecz szachowy między mistrzem m. Białegostoku p. Nowodworskim i p. Babkesem. Pierwsze dwie partje dały wynik remisowy. Pozostało do rozegrania 3 partje.

Staraniem Związku Zawodowego Korepetytorów w Białymstoku rozpoczął się w pierwszej połowie października b. r. turniej szachowy o mistrzostwo indywidualne szachistów należących do Związków Zawodowych w Białymstoku. M. inn. biorą udział w turnieju: mistrz m. Białegostoku Nowodworski, Babkes i Barin. Turniej powyższy wywołał wielkie zainteresowanie wśród miejscowych szachistów, gdyż poraz pierwszy doszła do skutku taka impreza w Białymstoku.

Turniej ten odbywa się w salach Związku Zaw. Korepetytorów.

Skład Prezydjum Zarządu Klubu Szachowego w Białymstoku jest obecnie następujący: prezes Lerner, wiceprezes Emanuel, skarbnik Kapłan, sekretarz Kac. Prezes Komisji Rewizyjnej Chwaszczewski, sekretarz Żak.

Wiadomości ze świata.

Anglja. W Londynie wystawiono na sprzedaż piękny garnitur szachów, należących niegdyś do cesarza Franciszka Józefa. Osiągnięto kwotę 35 funtów szterlingów.

Australja. Mistrzostwo Nowej Południowej Walji zdobył *Purdy*.

Austrja. W miejsce prof. Beckera naczelnego redaktora „Wiener Schachzeitung“, który spowodu zajęć zawodowych zrezygnował z dalszego redagowania pisma, pozyskało wydawnictwo tegoż, świetną siłę redakcyjną w osobie młodego i utalentowanego mistrza Eryka Eliskasesa, który ostatnio wybił się na czoło austrjackich mistrzów szachowych.

Arcymistrz Spielman przeniósł się z Wiednia do Gracu, gdzie przystąpił do nowo-założonego tu klubu „Blau-Weiss“ (przedtem „Hakoah“).

Belgja. *Jerochow* pokonał w pojedynku Muffanga i zremisował z Dunkelblumem.

Czechosłowacja. Przed olimpjadą odbył się w Luhaczowicach turniej kwalifikacyjny, celem zestawienia ekipy czeskiej. Zwyciężył *Opoćensky* 5, przed Pelikanem, Rejfirem i dr. Fazekasem po 4. Po 3 p. zdobyli Foltys, Olexa i Zinner, Rohaćek 2 p.

W małym turnieju w Trebitschu zwyciężył *Ehrlich*.

Mistrzostwo Niemieckiego Związku Szachowego w Czechosłowacji zdobył *Gilg* 6, przed Hönlingerem i Zinnerem 5½.

Gereben pokonał w meczu Dr. Fazekasa +6, —2, =2.

Mistrzostwo Berna zdobyli wspólnie dr. *Florian* i *Zinner*.

W Bratisławie odbył się mecz rewanżowy *Gereben — dr. Fazekas* zakończony również zwycięstwem Gerebena +6, —4.

Danja. Poraz jedynasty zdobył mistrzostwo Danji *Anderssen.*

W Kopenhadze zmarł znany duński mistrz, w wieku 68 lat, *Dr. O. H. Krause.* Zmarły był wybitnym teoretykiem i długoletnim współpracownikiem „Wiener Schachzeitung“ i innych poczytnych pism szachowych. Cześć Jego pamięci!

Mistrzostwo Belgji zdobył Dyner 7, przed Dunkelblumem 6.

Estonja. W Tallinie zwyciężył *Schmidt* 6 przed Keresem 5½. Dalej: Bergs, Danielsson, Böök, Friedemann i Sämisch.

Finlandja. Turniej w Helsinkach zakończył się zwycięstwem *Stahlberga* 5½. Salo i Sämisch po 4½, Rassmusson 3½, Candolin, Krogius i Schmidt po 3, Solin 1. W drugim turnieju w Lovisa zwyciężył również *Stahlberg* 5, Kaila i Krogius po 4½, Tschepurnow 3½, Schmidt i Solin po 3 i t. d.

Francja. W Saint-Alban-les-Eaux odbył się turniej o mistrzostwo Francji: I. *Gibaud* 6½, II-III. Jung i Rometti po 5½, IV. Kahn 5 p. (5 uczestników). Turniej był bardzo słabo obsadzony.

Hiszpanja. W małym turnieju międzynarodowym odbytym w lipcu w Rosas zwyciężył *Flohr* 8 przed Koltanowskim 7½. Grob 7, Koblenc 6 i t. d. Sensacją tego turnieju była przegrana Flohra z Grobem.

W trzech małych turniejach zwyciężyli wspólnie *Kahn* i *Koltanowsky.*

Islandja. Poraz ósmy zdobył mistrzostwo Islandji *Gilfer* przed Thorwaldssonem i Gundmundssonem.

Jugosławja. Także i Jugosławianie przygotowali się sumiennie do Olimpjady Warszawskiej. W Belgradzie odbył się turniej przygotowawczy ekipy jugosławiańskiej, który otworzył Prezydent Skupczyny, Minister a. D. Ciric podniosłem przemówieniem. Jak wiadomo Minister a. D. Ciric jest prezesem Jugosłowiańskiego Związku Szachowego. Turniej zakończył się następującym wynikiem: *Pirc* i *Kostić* po 11½, *dr. Trifunowicz* 10½, Schreiber i König po 10, Bröder 9, Tot 8½, dr. Asztalos i Trumović po 7½ i t. d.

Przygotowuje się tu trójmecz Dr. Vidmar—Pirc—Kostić.

W Zemunie zwyciężył *Tomovic* 10½ przed Totem 9½ i Savicem 9. Ze znanych graczy znaleźli się na dalszych miejscach: Petrovic, Schreiber i Vukovic.

Kanada. Mistrzostwo Montrealu zdobył *M. Fox.*

Litwa. Tegoroczny turniej o mistrzostwo Litwy, zakończył się zwycięstwem Vistaneckiego, który zdobył 11½ p. Mikenas był 2-gi z 10 p. Dalsze miejsca zajęli: Abramovicius 9, Vaitonis 8, Lutzkis 7½.

Łotwa. W Rydze rozegrał *dr. Alechin* seans simultanowy z wynikiem: +9, —15 (!!) =16.

Lepiej aniżeli w seansie simultanowym powiodło się mistrzowi świata w turnieju handicap. Przeciwko 12-tu graczom wygrał 5, przegrał

2 i zremisował 5. W partjach konsultacyjnych rozegranych przy kontroli czasu w tempie simultanowem wygrał 8, przegrał 1 i zremisował 3.

Niemcy. W tegorocznym narodowym turnieju o mistrzostwo Niemiec zdobył palmę pierwszeństwa *Richter* 10½. Dalsze miejsca zajęli: Ahues, Michel i Ernst po 9½, Engels 8½, Rellstab 7½, Dr. Lachman 7, Schönmann 6½, Reinhardt, Elstner 6, Brinckmann, Schlage, Weissgerber 5½, Koch, Blümich 4.

W turnieju międzynarodowym w Bad Nauheim wynik był następujący: *Bogoljubow* 6, *Eliskases* i *Engels* po 5½, Opočensky 5, Ahues i Stolz po 4½, Richter 4, Andersen i Roedll po 3½, Grob 3.

W Königsbergu zagrali 2 partje poważne Bogoljubow i Ahues o nagrodę tamtejszego czasopisma. Zwyciężył Bogoljubow 1½ : ½.

W Bad Saarow zdystansował *Bogoljubow* swoich konkurentów o 2 punkta. Wynik: Bogoljubow 8½, Heinicke i Rellstab po 6½, Henning i Sämisch po 6. Uczestników 8-miu.

Norwegja. W turnieju o mistrzostwo Norwegji w Oslo, zwyciężył *Krogbad* 8½ przed Harsenem 7½.

Palestyna. Przed Olimpjadą w Warszawie odbył się w Tel-Awiwie turniej o mistrzostwo Palestyny z nast. wynikiem: I. *Blass* (Polska) 7½, II. i III. Enoch i Foerder (Niemcy) po 7. Uczestników było 9-ciu.

Rosja Sowiecka. W Leningradzie odbył się onegdaj *turniej niewidomych.* Zwycięstwo uzyskał *Moleanow.*

W turnieju o mistrzostwo Moskwy I. nagrodę zdobył *Rjumin* przed Popowem, Belawenetzem i Judowiczem.

W mistrzowskim turnieju w Leningradzie zdobył palmę pierwszeństwa w pięknej formie mistrz *Lilienthal* 9, przed Sosinem 7 i Rauzerem 6½. Budo, Goldberg i Rowner po 6. Uczestników 12-tu.

Sopoty. W miejsce projektowanego w Sopotach trójmeczu: Polska - Szwecja - Niemcy, został rozegrany jedynie mecz pomiędzy Szwecją a Niemcami, a to spowodu wycofania się Polski z powyższej imprezy. Mecz zakończył się zwycięstwem Szwecji, w stosunku 17 : 15. Szwedzi grali w składzie: Stahlberg, Stolz, Danielsson, Larsson, w szeregach ich brakował więc jeden z najsilniejszych graczy Lundin. W drużynie niemieckiej grali: Bogoljubow, Richter, Carls, Rellstab. Mecz odbył się we formie turnieju, przyczem każdy Szwed rozegrał z każdym Niemcem po 2 partje. Wyniki indywidualne: Stahlberg 6½ (!), Stolz 5, Larsson 3, Danielsson 2½, Richter 4½, Bogoljubow 4, Rellstab 3½, Carls 3 p.

Stany Zjednoczone. W małym meczu odbytym w Nowym-Yorku pokonał *Dake* Stonera +3, —2, =1.

W mistrzowskim turnieju w Milwauke przed Olimpjadą, zwyciężył *Fine* przed *Dake'm* i *Kashdanem.*

Wynik turnieju o mistrz. okręgu nowojorskiego: I. Kashdan $7^1/_2$, II. Polland $6^1/_2$, III. Lessing 6, IV. Reinfeld 5 p.

W Nowym Jorku mecz dwóch najsilniejszych klubów Manhattan Chess Club i Marshall Chess Club przyniósł zwycięstwo pierwszemu w stosunku 7 : 1. Jedyną partję dla Manhattan wygrał Rzeszewski z Horowitzem. Między innymi wygrali Kupchik z Santasierre, Kashdan z Reinfeldem i Kewitz z Marshallem.

Szwajcarja. W Aarau zdobył mistrzostwo Szwajcarji *H. Johner* z 7 p. Voellmy i Grob po $6^1/_2$, Donegan 6, Dr. Naegeli i Henneberger po $5^1/_2$, Staehelin 5, Gygli 4, Meyer $3^1/_2$ i t. d.

Szwecja. W małym turnieju kwalifikacyjnym przedolimpijskim zwyciężył *Danielsson* 4. Larsson $3^1/_2$, Nilsson $2^1/_2$ i t. d.

Stahlberg pokonał Rassmussona w meczu z wynikiem $4^1/_2$: $^1/_2$.

Mistrzostwo Szwecji zdobyli wspólnie *Stolz* i *Lindberg*. Dalsze miejsca zajęli Larsson i Ekenberg. Turniej odbył się bez udziału Stahlberga.

Odbył się tu międzynarodowy turniej robotniczy, podzielony na liczne grupy. W grupie zwycięsców zdobył I. nagrodę mistrz sowiecki *Rjumin* $4^1/_2$, przed Myhrem $3^1/_2$ (Norwegja). Dalsze 3 miejsca zajęli Szwedzi — Berndtsson i Kinmark 3, Karlsson 1, Madsen (Danja) 0.

Rumunja. Mistrzostwo Rumunji zdobył *Silberman* $12^1/_2$. Tę samą ilość punktów zdobył *Snosko-Borowski*, grający poza konkursem. Następne miejsca zajęli: Brody $10^1/_2$, Erdely 10, Halic $9^1/_2$ i t. d.

Węgry. W Tata-Tóváros odbył się wielki turniej przedolimpijski z udziałem kilku znanych mistrzów zagranicznych. Turniej zakończył się w pierwszej połowie sierpnia świetnem zwycięstwem młodego, b. utalentowanego *Szabo*, który uzyskał 13 p. z 17 gier. Na drugiem i trzeciem miejscu znaleźli się Becker i Gereben po $12^1/_2$. Dalsze miejsca zajęli L. Steiner 11, Havasi i Sacconi po $10^1/_2$, Kluger 10, Müller $8^1/_2$, A. Steiner $7^1/_2$, Korody 7, Boros, Lovas, Merenyi, Snosko-Borowski, Szigeti i Sterk po $6^1/_2$, v. Balla i dr. Balogh po $5^1/_2$. W związku z tem 18-letni Szabo wszedł w skład ekipy olimpijskiej Węgier.

Balla pokonał Gerebena: +6, —2, =2.

Włochy. Tegoroczne mistrzostwo Włoch zdobył we Florencji hrabia *Sacconi* $9^1/_2$ przed Romim i Rosellim po 9. Dalej: Monticelli $7^1/_2$, Norcia 7 Neapolitano i Stalda po 6 i t. d.

Wiadomości krajowe.

Kostopol n/Wołyniu. Odbyty w czasie od 26. V. do 20 VI. r. b. doroczny turniej o mistrzostwo Klubu Szachistów (sekcja Policyjnego Klubu Sportowego) zakończył się zdobyciem mistrzostwa przez Emila

Hrycana 7·5 p., wicemistrzem został Kazimierz Lubański 6·5 p. Trzecie miejsce zajął Dr. Zygmunt Oliwer 6 p.

Kraków. Turniej o mistrz. Krak. Klubu Szachistów rozpoczął się dnia 12 października. Wynik losowania: 1. Dąbrowski. 2. Błaszczak. 3. Wortman. 4. Lammel. 5. Wacław. 6. Por. Kobel. 7. Szmek. 8. Unger. 9. Rogowski. 10. Berner. 11. Dr. Pałkowski. 12. Dworzak. 13. Fraga. 14. Wróbel. 15. Staśko. 16. Romański. 17. Bocheński. 18. Schulz.

Dnia 19 b. m. bawił w Klubie jako gość Prezes Polskiego Związku Szachowego p. Kazimierz Piłsudski, który z całem zainteresowaniem wysłuchał przedstawione mu sprawy Klubu, wpisując się do Księgi. Klub mieści się Grodzka 13, w Kasynie Powszechnem.

Podczas pobytu wycieczki szachistów olimpijskich w Krakowie, zorganizowanej przez Polski Związek Szachowy, odbył się w Krakowskim Klubie Szachowym seans mistrza Lilienthala na 10 szachownicach przeciw czołowym graczom Krakowa z zaszczytnym dla gospodarzy wynikiem: +5·5, —4·5. Wygrali pp.: Dr. Ameisen, mgr. Arłamowski, Lipson i Scheier. Zremisował p. Błaszczak.

Tak samo wynik turnieju błyskawicznego: I. *Najdorf*, II-IV. *K. Friedman* (Kraków) *Pirc* i *L. Steiner* dał świadectwo doskonałej gry Krakowianina. Ponadto grali: Kosticz, Szabo, dr. Kon, dr. Trifunowicz, Enoch, Czerniak, Kaufman. Scheier, Abraham, Zajczyk, Lipson, Błaszczak, dr. Ameisen i mgr. Arłamowski.

Także wynik *Błaszczaka z Kosticzem* +1, —1, =1, dał dużo do myślenia.

Lwów. W turnieju kwalifikacyjnym biorą udział: 1) Bes Mieczysław, 2) Baczyński Czesław, 3) Bombach Henryk, 4) Bachstütz Fryderyk, 5) Kaszowski Roman, 6) Kaszczuk Eustachy, 7) Kraiser Marjan, 8) Kultys Zygmunt, 9) Migała Czesław, 10) inż. Pulkrabek Herman, 11) Sokołowski Jerzy, 12) Sulik Bronisław, 13) Sobiecki Kazimierz, 14) Sommer Samuel, 15) inż. Wendeker Kamil.

Turniej odbywa się w poniedziałki, środy i piątki w lokalu Lwowskiego Klubu Szachistów (3-go Maja 7) od godziny 19-tej.

Toruń. Podczas pamiętnego meczu mistrza Polski dr. Tartakowera z Najdorfem, który jak wiadomo zakończył się zwycięstwem Najdorfa w stosunku 3 : 2, rozegrał dr. Tartakower rekordową simultanę na 120 szachownicach. W rezultacie wygrał 117 partyj, 3 zremisował i ani jednej nie przegrał. Jest to wspaniały wynik, mimo, że w seansie brali udział słabi szachiści

Warszawa. Przy Zjednoczeniu Rosyjskiem w Warszawie zorganizowany został autonomiczny klub szachowy. W pierwszym turnieju o mistrzostwo klubu nagrody zdobyli: I. Szyszkin, II. Prituleckij, III. Titow.

Rozstrzygnięcie

Międzynarodowego Konkursu Trzychodówek Warszawskiego Klubu Szachowego, 1934 r.

Turnierentscheidung

des Internationalen Dreizüger-Turnier des Warschauen Schachklubs, 1934.

Na konkurs nadesłano ogółem 56 zadań trzydziestu pięciu autorów. Polskę reprezentowało 27 zadań czternastu autorów. Z zagranicy zaś nadesłano:
z Niemiec — 10 zadań sześciu autorów, z Węgier — 6 zadań czterech autorów, z Czechosłowacji — 4 zadania trzech autorów, z Rosji Sowieckiej — 2 zadania dwóch autorów, z Łotwy — 2 zadania dwóch autorów, z Francji — dwa zadania jednego autora, wreszcie z Austrji, Finlandji i Holandji po jednem zadaniu, ogółem 29 zadań 21 autorów.

Następujące zadania okazały się niepoprawne:
Motto: „Wechselfesselungverstelltreffpunkt“
uboczne: 1. Gb4, Wb—d6, 2. Sc6X. 1... Wf—d6, 2. Se6X.
Motto: „Neli“
uboczne: 1. Dd8X, Kc4, 2. We4X. 1... Sd7, 2. DXd7X.

Pozostałe zadania sędzia konkursu p. D. Przepiórka podzielił na trzy grupy: zadania godne wyróżnienia, zadania polecone do druku oraz zadania słabe, które pozostawia się do dyspozycji autorów. Po ustaleniu kolejności wśród zadań I-ej grupy okazało się, że odznaczenia otrzymali:

I nagroda — Stefan Tytor, Stanisławów, motto „Unpinning“
Najlepsze zadanie konkursu. Trzy uwolnienia białej wieży przeprowadzone są bardzo oryginalnie. Motywowanie drugich posunięć stanowi główny walor tej kompozycji. Szkoda, że konstrukcja nie stoi na poziomie pomysłu. Oryginalna praca.

II nagroda — Janusz Fux, Białystok, motto „Signum temporis“
Bardzo dobre, cztery uwolnienia i świetnie umotywowany wstęp.

III nagroda — S. S. Lewmann, Z. S. S. R., motto „Undine“
Interesujące powiązanie warjantów, wśród których gry po 1... b1S i po 1... Gb4 są naprawdę interesujące i oryginalne. Słabą stroną zadania jest energiczny wstęp, wprowadzający stojącego na uboczu hetmana do gry.

1 wzm. zaszcz. — K. A. L. Kubbel, Z. S. S. R., motto „Bis dat qui cito dat“
Dobra groźba, cztery wzorowe gry i nieszablonowa całość. Wstęp słaby.

2 wzm. zaszcz. — *M. Pfeiffer, Poznań,* motto „Współgra“
Jednolita gra, posunięcia białego skoczka na c5 i e5 dobrze uzasadnione. Zadanie niepozbawione momentów strategicznych i oryginalne w pomyśle.

3 wzm. zaszcz. — *Dr. E. Palkoska, Czechosłowacja,* motto „Warszawa“
Jednolita koncepcja, prowadząca do trzech wzorowych gier, są 2 momenty strategiczne, niezły wstęp — wszystko razem jest jednak zbyt „wysuszone“.

1 pochwała — *W. Hebelt, Grodno,* motto „Olbia“
3 gry analogiczne. Wstęp tematowy, brak subtelniejszych zwrotów.

2 pochwała — *E. Lazdins, Łotwa,* motto „4 — 4“
Podwójne Grimshaw prowadzi do 4 strategicznych warjantów. Konstrukcja niezadawalająca.

3 pochwała — *T. Czarnecki, Warszawa,* motto „Primaire“
4 gry, nieźle pomyślane przesłony na f2. Całość jednak monotonna mało oryginalna. Wstęp słaby.

Zadania polecone do druku (bez kolejności).

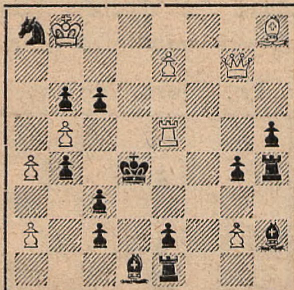
R. Schwarz, Czechosłowacja, motto „Felix“
2 maty ze związaniem i jedno poświęcenie hetmana. Typowe czeskie bezpionowe zadanie o dobrej konstrukcji.
Th. Siers, Niemcy, motto „Roman“
Najbardziej charakterystycznym momentem tego „zugzwangu“ jest gra piona a2. Brak zarówno dobrej formy jak i finezji. Niezły wstęp.
C. J. Tade, Holandja, motto „Komplex“
Zadanie w stylu nie odpowiadającym wymogom sędziego.
I. Mikan, Czechosłowacja, motto "Quasimodo“
Zadanie tempowe o 4 wzorowych grach. W treści jedno blokowanie i jedno nieoczekiwane związanie gońca.
W. Hebelt, Grodno, motto „Argos“
Zadanie w starym stylu z 2 poświęceniami hetmana (interesujące po 1... Sc5). Pion na g3 zamało gra.
T. Czarnecki, Warszawa, motto „Ergon“
Warjanty po 1... W×g8 i W×b3 prowadzą wg. definicji Bayersdorfera do matów w rozszerzonych siatkach matowych. Zadanie ma $2^1/_2$ warjantów.

Warszawa, dnia 15 października 1935 r.

Sędzia konkursu:

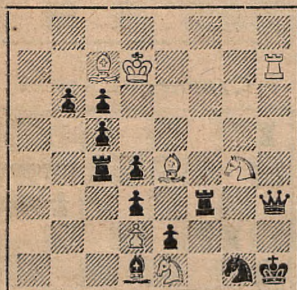
D. Przepiórka

S. Tytor, Polska.

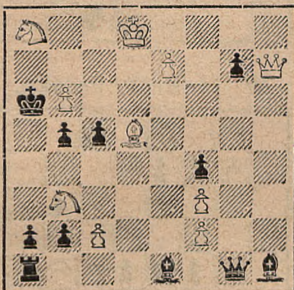
I nagr. I Preis.

J. Fux, Polska.

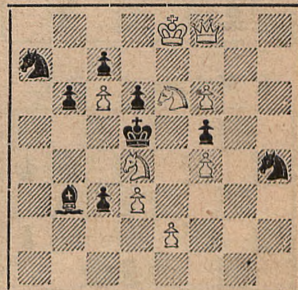
II nagr. II Preis.

S. S. Lewman, Z.S.S.R.

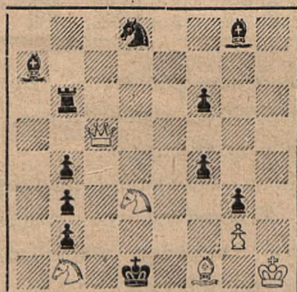
III nagr. III. Preis.

K. A. Kubbel, Z.S.S.R.

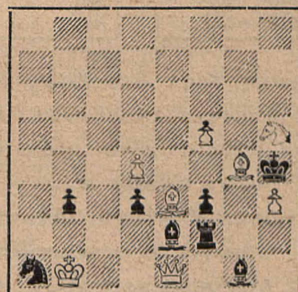
I wzm. zaszcz. I Ehr. Erw.

M. Pfeiffer, Polska.

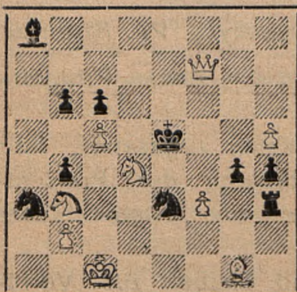
II wzm. zaszcz. II Ehr. Erw.

Dr. E. Palkolska C.S.R.

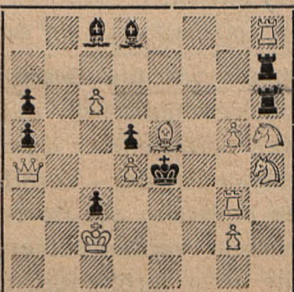
III wzm. zaszcz. III Ehr. Erw.

W. Hebelt, Polska.

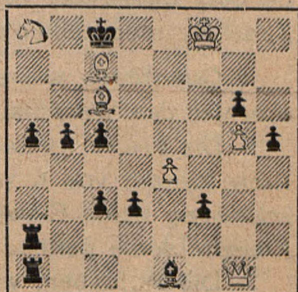
I pochw. I Belobung.

E. Lazdins, Łotwa.

II pochw. II Belobung.

T. Czarnecki, Polska.

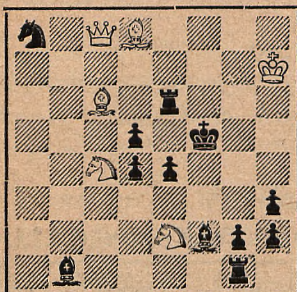

III pochw. III Belobung.

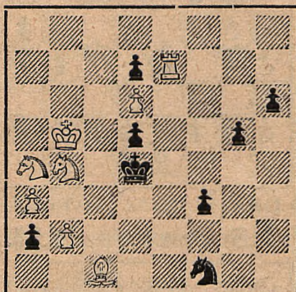
Zadania polecone do druku (bez kolejności).

Aufgaben zum Druck empfohlen (ohne Rangordnung).

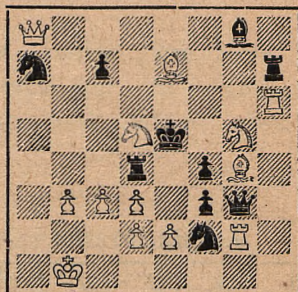
R. Schwarz, C. S. R.

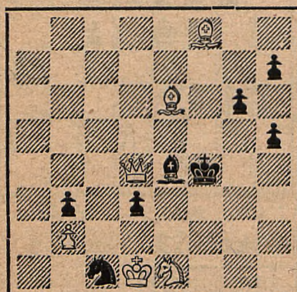
Th. Siers, Niemcy.

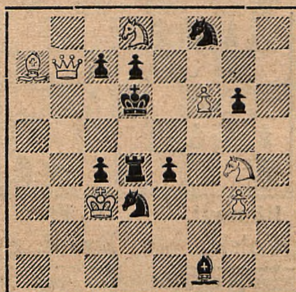
C. J. Tade, Holandja.

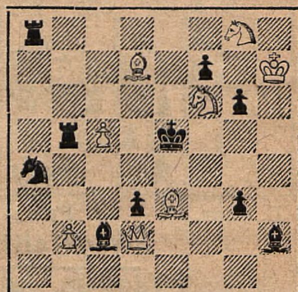
I. Mikan, C. S. R.

W. Hebelt, Polska.

T. Czarnecki, Polska.

Warszawski Klub Szachowy w wyniku pierwszej zorganizowanej przez siebie imprezy zadaniowej ma możność stwierdzenia, że zarówno ilościowo jak i jakościowo udała się ona znakomicie.

Zarząd Klubu składa w tem miejscu serdeczne podziękowanie sędziemu konkursu Mistrzowi Dawidowi Przepiórce za poniesiony trud sędziowania, wszystkim uczestnikom za łaskawy współudział oraz p. Zygmuntowi Marjenstrassowi za pomoc techniczną.

Nagrody zostaną kompozytorom wypłacone po upływie 6 tygodni od daty ogłoszenia rozstrzygnięcia.
Zadania nieopublikowane pozostawia się do dyspozycji PP. Autorów.

Quantitativ wie qualitativ war die Beteiligung am ersten Problemtournier des Warschauer Schachklubs sehr gut.

Die Preise werden den betreffenden Komponisten zugesandt, falls nach Verlauf von 6 Wochen nach der Veröffentlichung der Preisentscheidung keine Einwände in Bezug auf Korrektheit oder Originalität der Preisprobleme geltend gemacht werden sollten.

Die Aufgaben, welche nicht veröffentlicht sind, bleiben zur Verfügung der Herren Verfasser.

Komunikat
Polskiego Związku Szachistów Korespondencyjnych.

Wkładki członkowskie złożyli w wrześniu i październiku pp.: A. Urban 1 zł., R. Nowiński 1 zł. Stan kasy Związku z dniem 20/11. br. 14·55 zł. Wkładki turniejowe o mistrzostwo Polski: 270 zł. Wkładki do turnieju kwalifikacyjnego złożyli.: E. Grzegorek 5 zł., J. Onyszczuk 5 zł., A. Urban 5 zł., R. Nowiński 5 zł. Razem 20 zł.

Ogólny stan kasy z dniem 20/11. wynosi 304.55 zł.

Turniej korespondencyjno-kwalifikacyjny.

Do ogłoszonego przez nas turnieju kwalifikacyjnego zgłosiło się czterech zawodników, a to pp.:

1) Mgr. Jarosław Onyszczuk, Kołomyja, Słowackiego 41.
2) Edmund Grzegorek, Warszawa, Daniłowiczowska 6/14.
3) Alojzy Urban, Warszawa, Al. 3-go Maja 14/12.
4) Roman Nowiński, Kraków, Staszica 14.

W grupię tej pozostaje 6 wolnych miejsc. Wpisowe wynosi zł. 5. Zawodnicy rozgrywają w turnieju kwalifikacyjnym każdy z każdym po 2 partje, jedną białemi drugą czarnemi figurami. Termin zamknięcia turnieju upływa z dniem 31/XII. br.

Turniej korespondencyjny o mistrzostwo Polski 1934/35.

Dnia 1. września br. rozpoczął się I. oficjalny turniej korespondencyjny o mistrzostwo Polski na rok 1934/35, wyłoniony z grupy zwycięsców turnieju wstępnego. Jak dotychczas, kierownictwo turnieju, zupełnie nie jest zadowolone z przebiegu turnieju, a to spowodu zbyt powolnego tempa w jakiem partje są rozgrywane. Większość uczestników ignoruje sobie regulamin turnieju i raz na kilka tygodni przesyła posunięcia swoim partnerom.

Na $2^1/_2$ miesiąca trwania turnieju, niektórzy zawodnicy wykazują zaledwie po 5 lub 6 posunięć. Dla przykładu podajemy ilość posunięć niektórych wzorowo prowadzonych partyj przez obowiązkowych uczestników turnieju.

W partji pp. Czerniaków — Friedman zrobiono 16 posunięć, Silberman — Friedman 15 posunięć, Szpigelmacher — Friedman 15 posunięć, Inż. Tomaszewicz — Friedman 15 posunięć, zaś Spitz — Friedman aż 28 posunięć! Zdarzyły się nawet 2 wypadki zupełnego ukończenia partji.

Z powyższego wynika, że tylko zła wola i opieszałość niektórych zawodników powstrzymuje grę i znaczna ilość partyj nie wykracza z poza ram debjutu. Wobec tego zaznaczamy, że winnych stanowczo karać będziemy walkoowerami na rzecz ich partnerów. Z drugiej strony stawiamy warunek, że do końca czerwca t. j. dnia 30/VI. 1936 r. ma każda partja podana do oceny zawierać conajmniej 40 posunięć. Leży przeto w interesie zawodników przestrzegać porządek i regulamin turnieju, oraz stosować się do zarządzeń kierownictwa. Równocześnie upraszamy, by P. T. Uczestnicy w pierwszych dniach stycznia przesłali kierownictwu krótkie sprawozdanie z podaniem ilości posunięć każdej swojej partji. Na podstawie tej kontroli, zmuszeni będziemy do udzielenia upomnień, a w razie powtórnego wypadku, niedyscyplinowanych i opornych zawodników do ukarania, względnie do definitywnego ich skreślenia.

Upraszamy P. T. Uczestników o nawiązanie kontaktu z p. A. G. Zakrzewskim z Brześcia n/B., który spowodu powołania do odbycia służby wojskowej, zmuszony był grę na 6 tygodni przerwać. Jest to wyjątkowy wypadek, i mimo licznych skarg i upomnień partnerów, po zbadaniu sprawy i jej wyświetleniu, żadnych sankcyj nie zastosujemy. Pan A. Zakrzewski winien jednak dobrą wolą starać się usilnie nadrobić stracony czas.

Poszczególne wyniki.

Spitz 1 — Prof. Dąbrowski 0, Szpigelmacher 1 — Zakrzewski 0.

Olimpjada Korespondencyjna.

Dotychczasowe wyniki Polaków w Olipjadzie Korespondencyjnej są następujące:

Dr. Szaniawski (Polska) $1/2$ — Prof. Becker (Austrja) $1/2$.
Dr. Szaniawski (Polska) 1 — Persson (Szwecja) 0.
Dr. Szaniawski (Polska) $1/2$ — Krauser (Rumunja) $1/2$.
Borenstein B. (Polska) 1 — Sörenssen (Szwecja) 0.
Friedman H. (Polska) $1/2$ — Grünfeld (Austrja) $1/2$.
Kościelak A. (Polska) 1 — Haberditz (Austrja) 0.

Ostatnie wiadomości.

Finlandja. W drugiej połowie października zakończył się w Helsinkach międzynarodowy turniej z udziałem naszego rodaka mistrza *Paulina Frydmana*, który tamże odniósł wspaniały sukces, kwalifikujący go do rzędu arcymistrzów. Wynik ten wystawia chlubne świadectwo polskim mistrzom szachowym. Rezultat turnieju: Frydman P. (Polska) $7^1/_2$, Keres (Estonja) $6^1/_2$, Stahlberg (Szwecja) $5^1/_2$, Krogius (Finlandja) $4^1/_2$, Böök (Finlandja) i Karlin (Szwecja) 4, Rassmusson (Finlandja) $2^1/_2$, Gauffin (Danja) 1, Candolin (Finlandja) $1/2$.

Holandja. Po 15-tej partji meczu o mistrzostwo świata, po której jak wiadomo, dr. Euwe uzyskał wyrównanie (+5, —5, =5), zmienił dr. Alechin swoją taktykę. W następnych kilku partjach, zarzucił mistrz świata „karkołomne" eksperymenty i śmiałą a celową grą uzyskał prowadzenie.

16-tą partję wygrał dr. Alechin, 17-ta i 18-ta zakończyły się na remis, 19-tą zaś wygrał ponownie Alechin.

Ale już 20-tą wygrywa dr. Euwe. Stan meczu po 20 partjach przedstawia się następująco: dr. Alechin 7, dr. Euwe 6, remis 7.

Z powyższego wynika, że Alechin ma b. ciężkie zadanie, skoro na 20 partyj granych prowadzi zaledwie o 1 punkt przed dr. Euwem. Okazuje się więc, że przedstawiciel Holandji jest najzupełniej równorzędnym dla Alechina przeciwnikiem.

Warszawa. *Mecz zadaniowy Polska — Węgry został rozstrzygnięty i wygrany przez Polskę w wysokim stosunku.*

Zmiany adresowe:

Polski Związek Szachowy i Warszawskie Towarzystwo Zwolenników Gry Szachowej mają obecnie siedzibę w Warszawie, ul. Królewska 23.

Mistrz D. Przepiórka mieszka obecnie w Warszawie ul. Lwowska 17.

Neue Adressen:

Polnischer Schachverband (Polski Związek Szachowy) Warschau, Królewska 23.

Meister D. Przepiórka wohnt jetzt Warschau, Lwowska 17.